

Si furat brumâ Lechicis timendus
 Jupiter arvis,
 Cum per hybernas grauior pruinas
 Frigidum cyclus revehet Decembrem ,
 Me rudi lanâ spoliatus olim
 Induet agnus.

AD

POTENTISSIMAS
 EUROPÆ GENTES.

De recuperando Orientis Imperio.

O D E L.

SI nec minorum spernis idonea
 Mandata vatum ; duc age Pegason ,
 Sertisque frænatumque lauris,
 Aonio DE A nota colli.

Ibo, ibo vastis quâ patet atriis
 Erraticorum patria fiderum ;
 Ibo per obstantes coluros ,

Qua solidi geniale solis.

Lucescit aurum ; quâ vaga Cynthia
 Argenteorum lumine cornuum
 Præit residentes Planetas ;

Quâ nimio polus ardet igni.

Ibo viator ; me nec inhospitus
 Terrebit axis ; me nec Olympicæ
 Ursæque, Taurique, & superbus
 Marmorico Leo sistet ungue.

Me fessus Atlas, me celer Hesperus,
 Postquam propinquo jungere Phosphoro
 Et noctis auctores & ortus

Iussit equos, rutilante curru.

F 2

Vehet

Vehet per alti devia climatis,
 Camposque cæli. Jam mihi patrius,
 Jam pene decrevisse mundus,
 Jam minimæ periisse turres,
 Orbisque punctum vilius aspici;
 Et conceitatis testa vaporibus
 Deyexa sensim non videri
 Incipiunt, vacuoque gentes
 Hiant inani. Jam mihi sidera,
 Auro repexis vecta jugalibus,
 Hinc inde certatim serenis
 In numerum crepuère flammis.
 Illinc Bootes, hinc gravibus rigens
 Armis Orion, cominus obvios
 Currus salutare, & canori
 Eloquium geminare plectri
 Gratantur ultro. Jam mihi, quæ propè
 Æquata binis sæcula lancibus
 Dispensat, effetoque mensès
 Virgo suis glomerat catenis.
 Hinc Isis, illinc Triptolemo comes
 Jason, reductis nubila brachiis
 Stipant, peregrinumque vatem
 Sidereo recreant sereno.
 Hic me, sed ehèu! quam lacrymabili
 Salutat auro Cynthius. hèu dolor!
 Inquit, Corallorum pudendis
 Mancipium prope, Phæbus, armis,
 Tot jam recentes præcipito dies,
 Tot subjugatâ luce meridiem
 Adverto; nec quisquam nefasta
 Audet adhuc minuisse vincla.
 Nunquamne primo mane serenior,
 Et nec dum adultis mitior ignibus,
 Videbo surgentes Polonos,
 Cum patriis solidantur armis,
 Et Martiales fortibus induunt
 Lycas lacertis: non tibi Battave,
 Vastum-

Vastumque qui potatis Humbrum,
 Et trepidi vaga stagna Trentæ
 Hauritis Angli, non tibi nascitur
 In subre Phæbus? sic ne Othomanidis,
 Torvoque captivus Gelono
 Perpetuo famulabor ortu?
 Sic fatus alto non sine murmure
 Largo madenti flumine lividas
 Immerfit in fletu querelas,
 Et rubeo pudefactus ostro,
 Me sub paternis, nescio quomodo,
 Reliquit astris. hîc ubi tetricis
 Despumat Arcturus procellis;
 Et gelidas male tractat Urfas,
 Hîc qua Polonis Vistula vitreas
 Propinat undas; quâ celeres fugæ
 Isterque lubricusque Varta,
 Sarmaticæ lavat arva terræ.
 Hinc vos canoro carmine, posteri,
 Compello vates; hinc lacrymabiles
 Phæbique & astrorum querelas
 Pterio meditabor auro.
 Tantumne nobis occidit, & suum
 Abscondit ortum Phæbus? an aureos
 Ignava non meretur ignes
 Posteritas, radiumque Phæbi?
 Senesne tantum, nec vegetos dies
 Serum recedens mane sub Hesperum
 Illuminabit, & fatigato
 Occiduum feriet fenestram
 Aurora curru? Surgite Martiæ
 Manus; feroces surgite posteri;
 Diesque nascentemque solem
 In proprium, repente ferro,
 Cogatis orbem. Surgite Sarmatæ,
 Mavortiarum lumina gentium;
 Vobis Gelonorum nefasto
 Erubuit toties pudore

Aurora Mater. vos refugus Geres,
 Canæque sensit bruma Propontidis.
 Vos Moschus, audacesque Bessi,
 Vos Scythicæ pavet ora terræ.
 An jam mucrones & gladii minas
 Torpor remisso cretus in otio
 Recudit in falces? & hastas
 Connubii socius pudendi
 Jussit maritis nubere viribus,
 Fædoque Bacchi Martia spicula
 Gravavit amplexu, nec ipsum
 Esse sinens sine prole telum.
 Nec dum ne nostris montibus erutus
 Chalybs severi cuspidis arduas
 Promittit iras? hêu! nec ullo
 Æs galeas coquit in camino?
 Nondum remotum natus ad Aufidum
 Faber futuros cudit acinaces?
 Quêis torva Turcarum procella
 Trans geminum redigatur orbem
 Metasque terræ: queis Othomanidum
 Asserta nostris Cynthia legibus
 Utrumque reclinasse cornu,
 Et domino spoliasse crines
 Cogatur auro: queis tibi Vistula
 Jungamus Hebrum, Baëtraque patrio
 Addamus Istro: Carpathoque
 Et comites Heliconis artes,
 Et te Latinis non inimicior
 Parnasse Musis; queis juga Phocidos
 Ortumque & Auroræ pudorem
 Sarmaticis sociemus astris?
 Surgetis? ehêu! Surgite posteri.
 Molles virili rumpite classico
 Somnosque torpentisque dextras,
 Et viduum sine laude Martem.

A D E A S D E M

Mutuis inter se armis collifas.

O D E L I.

AT non vel enses, vel clypei vacant,
 Quos in suorum sanguine civium
 Infana demersit libido;
 Eque suis capita alta membris
 Totum cruorem fundere prodigo
 Persuasit amni. Scilicet aureis
 Caput coronatum micabit
 In radiis, teretique gemmâ,
 Si membra fusô debita sanguine
 Tributa fundant. non bene Regio
 Offusa fulgebit sereno
 Cafaries, quoties cruentus
 E subditorum vulnere sumitur
 Daturque census. ut malè corrui
 Exangue sterniturque corpus;
 Sic proprio viduata cive
 Regum potestas. Parcite Principes,
 Inominatis parcite cædibus;
 Lapsisque parciore ferro
 Excidium prohibete regnis.
 Vivone, quod non crediderim, piget
 Præesse vulgo? num morientibus
 Regnare nec quidquam pudebit
 Civibus, in tumultisque latas
 Scripsisse leges? sistite prò dolor!
 Et Christiano parcite sanguini.
 Cur vestra; prò pudor! severos
 In gladios abiçre sceptra.
 Jam pene rauco parcite classico.
 Nam qui tyrannis imperat ensibus,

Rarò cruentatis retenta
 Regna diu moderatur armis.
 Mersæ frequenti funere, pæneque
 In se ruenti parcite Principes
 Naturæ, & in vestris sepultum
 Visceribus removete ferrum.
 Vel si cruenti tantus amor viget
 Ferri, & furoris protinus arduum
 Inflate cornu: non vetabo
 Odrysiæ sepelire turmas
 Et in suorum funere civium.
 Non arma Thracum protinus in suo
 Fixisse tabo, non furores,
 Non rigidum prohibebo ferrum,
 Non arma, Reges. dum modò mutuis
 Pax fascinato territa classico
 Conspiret armis, & fideles
 Unanimi gravet ære dextras.
 Saltem remoti in vortice Bosphori
 Navifragantum lintea navium
 Mergantur, audacesque peltæ
 Sithoniis vireant sagittis.
 Non parcus iræ, non ego Martiam
 Vetabo pubem Barbaricis manus
 Inferre signis; non Gelonis
 Vulneribus gravius libratum
 Mersisse telum: non juvenilia
 In præliantium pectore Bistonum
 Arma experiri, & auspiciatum
 Cædibus exacuisse ferrum.
 Horrete telis, tympana tundite,
 Armate classes tela refundite,
 Exercitamque in severum
 Martis opus glomerate pubem.
 Non arma vestris, non frameas ego
 Extrudo dextris, non solido latus
 Exarmo ferro; sed nec ipsos
 In dubium revoco furores,

Bellique causas, hoc precor unicum,
Vobis propinqui parcite Principes.

Vobis & arma & militares

Ferte manus, meliusque vestrum

Locate robur. Si tituli placent,

Et causa belli, nomina, si cruor,

urbesque, Regnorumque census;

Fertilius titulisque Regnum.

Censuque vestris finibus imminet.

Nostriſque quondam rapta parentibus

Throphæa verſat, ampliōres

Hic titulos ſibi quiſque quærat.

Hic ſubjugatæ rector Achæiæ;

Albinianis ille vocabitur

Primasque Regnatorque terræ

A populis, famuloſque ſceptro

Reget Pelagoſos. hic Macedonici

Magnique fines occupet imperiſ.

Hic Bactra, Locrorumque cenſum, &

Æmatium capiti addat aurum.

Hic Doris, illi ſolvat Alanicum

Tributa vulgus. hinc ebur Atticum

Phocisſque, Delphoſque, & Methone,

Perpetuò famuletur Iſthmo.

Hic Lambianis, ille Corinthiis

Regnabit heros; juraque Beſbico

Incidet in ſaxis colono,

Memphiticis animata cælis.

Hic Seſtianos; hic moderabitur,

Multo natantes æquore Cycladas,

Paronque, Naxumque, & Coronen,

Et Scythici nova luſtra Neſſi.

Minuſne laudis quiſque putaverit,

Superbientis cornua Thraciæ,

Arceſque Bizanti, & probroſi

Mænia diripuiffè Daci,

Quam ſubditorum ſanguine ſordidos,

Inter procellæ fulmina civica,

Ensesque, cognatasque dextras,
 Et patriam maduisse terram?
 Tandem cruentas jungite dexteras,
 Tandem labanti parcite Patriæ,
 Mundóque; conjunctisque Turcam
 Viribus aggrediamur hostem.
 Nondumne partis non sine laureis
 Junctas perenni fœdere dexteras,
 Nondumne complicasse signa
 Austriacis rutilam tenebris
 Fumóque belli cernimus alitem?
 Nondum nefastæ prò dolor! ærea,
 Pugnæque, concordisque Martis
 Bistonio seges horret agro?
 Nondumne mistim cerno micantia
 Horrere multo LILIA milite?
 Nondum Leones & nitentem
 Sarmaticis AQUILAM maniplis?
 Nondum propinquus desipuit cruor?
 Nec pro Garumnæ flumine Peneum,
 Hebrúnque pro Rheno, & remotum
 Haurit eques galeis Tibiscum?

In diei cujusdam diluculo

AD

VIRGINEM MATREM,

Auroram suam.

O D E LII.

JAm rariores excubant cælo faces.
 Jam lassâ nictant sidera,
 Sacérque Marti gallus è somno excitæ
 Salutat auroræ jubar:

Et

Et Martiali classicum cantu ciens
 Soli futuro præcinit.
 Surgamus! O quæ SOLIS Æterni PARENS
 AURORA Virgo diceris.
 Musis amicum sidus exorere meis,
 Natumque collustra diem.
 Tuo futura surgat in sinu dies,
 Et vesper expiret senex,
 Surgamus, & ter Virgini sacratum AVE,
 Bonamque dicamus diem.

AD

FRANCISCUM RUBIUM.

Temporis pretium commendat.

O D E L I I I .

IMò tunc etiam, Rubi,
 Cum vitam trahimus, perdimus, & leves
 Parcarum terimus colos,
 Lassamusque citi stamina sæculi.
 Quâ quisque est genitus die,
 Illâ mortis iter cæpit, & arduam
 Leti currere semitam
 Æternum fugiunt sæcula; quælibet
 Fato sit propior dies.
 Et quidquid puero temporis additur;
 Vitæ detrahitur sive.
 Sed (proh!) quis pretium temporis æstimat?
 Quis lapsos numerat dies;
 Annorumque fugam? quis morientium
 Inter funera mensium,
 Vitæ rupta suæ licia computat?

Hic

Hic vanos sequitur Notos :

Hic fumosa suæ nubila gloriae.

Hic labentia syderum

Rimatus dubio examina lumine,

Cælis imminet omnibus,

At sese interea negligit, & sua.

Hic, quò plura recentibus

Gazis accumularet, se minuit; neque

Scit quòd fiat egentior,

Dum sese ipse caret. Quid memorem, quibus

Dum quærentur opes, ruunt

Perdunturque animi? Pluribus, hêu dolor!

Nec nati pereunt dies.

Sic dum perpetuis mentibus obvii

Æternas terimus moras;

Urgent prona suum Fata negotium.

A D A M I C U M.

Se esse quiete suâ contentum.

O D E LIV.

ME teste quidvis & facere & pati
Avebo, vates, non mihi consono

Aut circus applaudat tumultu,

Aut resonum faveat theatrum.

Secretus omni plebis ab agmine,

Inter quieti claustra silentii

Somnumque curarum latebo,

Nec nimis dabo vela votis

Securus ævi. Non ego publica

Admurmurantium vota sodalium

Vovebo; sat capax theatrum

Ipsè mihi, mihi testis ipse.

FERREA JASONIS POSTERITAS

E Tot intestinis diversarum gentium
bellis recensita.

O D E LV.

SÆpè de jactis animata saxis
Sentheatarum soboles petrarum,
Sæpè narramur lapidosa prisæ

Pignora Pyrrhæ.

Namque dum, totâ pereunte terra,
Unicum mersus foret æquor Orbis.
Cuncta dum magnus fierent novarum

Campus aquarum;

Fertur in parvi trabe clausa lintris
Per sepultarum superas natasse
Turrium pinnas sociata sancto

Pyrrha marito.

Tunc per excelsos nemorum recessus
Hinc & hinc sparsæ jacuère Phocæ.
Tunc Theris lætos stupuit sub alto

Æquore campos.

Hic suos alter sinuasse remos,
Et repentinas agitasse cymbas
Dicitur, curvis ubi nuper arva

Torsit aratris.

Nulla frænatum cohibere Pontum
Ripa dimotis poterat fluentis,
Nulla dispersos poterant domasse

Littora fluctus.

Hic, ubi celsis propior Planetis
Hæmus assurgit, madido procellæ

Hæserant limo, veterique major
Nereus alveô,

At simul toto fugiente Ponto,
Ac in antiquas remeante ripas,
Fertur in primos iterum redisse

Orbita vultus:
Et simul docti soboles Promethei
In super stantis bifido steterisse
Colle Parnassi, sacra naufragi com-
pendia mundi.

Ne tamen merso viduata cive
Terra squaleret; Themis imperârat
Projici post se graviora magna
Ossa parentis,

Sic in humanos recreata vultus
Saxa surgebant; simul hinc maritos.
Vir jacit; jactat simul hinc marita
Pyrrha maritas.

Nec pari cunctos genuisse saxo
Juverat: paucos melius positum
Marmor effudit, variisque picta
Fragmina venis,

Hunc filix, illum popularis orbi
Petra donavit: pretiosiore
Neminem fama est tamen excitatum
Esse lapillo.

Nullus offensus adamante venis,
Aut coruscanti fatus è Berillo
Nullus è gemmis, solidòque vitam
Traxit ab auro.

Quin licet plebem rude, nobilesque
Cultius saxum tulit; his & illis
Dura nativo riguisse narrant
Pectora saxo.

Nos tamen (si quæ veterum probata
Stat fides vatum) propè duriore
Dixerim ferro genitos, vel arcti
Aere metalli.

Nos Chalybs, vel si magis esse quidquam
 Creditur durum, male pertinaci
 Induit vitâ; rigidisque strinxit
 Pectora fibris.

Hinc amans ferri chalybumque proles,
 Et tot infensis agitata castris;
 Ferreos ipsis gladius, & hastis
 Prodimus ortus.

Quin & illorum seges esse dentium,
 Quos venenati sanie draconis
 Ritè perfusus Minyos Jâson
 Sparfit in agros

Jure credemur; quoties scelestâ
 Arma civili glomeramus ære.
 Et reluctantes terimus propinquis
 Cædibus enses.

Jamque per terras, juga, stagna, montes,
 Quæritur letum, residetque Parca;
 Jamque pacato pudor est quietum oc-
 cumbere fato.

Hic propinatham, reboante Ponto,
 Cum mari mortem bibit; hic cruentos
 Emovit fluctus, proprioque mistam
 Sanguine lympham.

Alter ereptis viduatus armis
 Propriâ Martem renovat ruinâ.
 Et dolet, si non comes hostis atrum
 Scandat ad orcum.

O nimis laxis saturæ ruinis
 Impium gentes cohibere ferrum.
 Ne vetustorum maneat fidelis
 Fabula vatam.

Non exile damnum esse inconsultam
donationem.

O D E LVI.

DOnum qui malè collocat,
Urget magna novo damna negotio.
Frustra spargitis aurea
Reges munificis munera dexteris.
Non dat, sed sua projicit
Inconsulta manus. qui temerè ferit
Latas semen in areas,
Parcâ messe suis prospicit horreis.
At qui quærit idonea
Mandandæ segeti jugera, largior
Hunc circum virujt Ceres,
Centenoque operam fânore sarcit.
Sic nos cum damus obviis,
Ingratos facimus; nostraque prodigè
Dando, munera perdimus.
Felix qui geminâ lance beatior
Æquavit meritis manum.
Libratamque pari munere gratiam.

AD

VIRGINEM MATREM.

Cynthiam suam.

In cujusdam diei crepusculo.

O D E LVII.

EN per supremos deciduæ tholos
Horæ reclinem præcipitant diem!

Tibi-

Tibique, Virgo, jam se anhele
 Prona dies senio, & supinis
 Inclinat umbris. Pande fidelius,
 Tuo beatos pondere cardines:
 Stellasque, supremumque noctis
 Imperium, vigilesque cæli
 Impelle flammæ. Si tibi gemmeo
 Offusa surgunt cornua lumine;
 Si casta non frustra vocari
 LUNA cupis, teneroque frontem
 Accendis argento. O nive purior!
 O innocenti candidior rosâ,
 Permite defessum parumper
 Teste polo accubuisse vatem!
 Permite blando sparsa papavere
 (Quamquam molestæ cura veter chelys)
 Et membra, projectumque corpus
 Hocce super jacuisse strato.

AD

THOMAM NAQUINIUM.

Melius illum sapere, qui in herba
 medetur vitiis.

O D E LVIII.

CRescit dum pateris scelus,
 Fæcundoque caput tollit in otio
 Impunita protervia.
 Tunc, cum purpureis halat ager rosis,
 Palantesque rubentibus
 Inserpunt violæ per sata brachiis,
 Non piger patiens manus
 Herbas dissimulet falx; juveni feroc

G

Non

Non parcat ligo carduo.

In primo facilis flore pati manum
Paulatim gravius ferit;

Vellentemque sequi pænè manum nequit
Annorum numero senex.

Nil est ira sibi quod vetitum putet,
Provectusque furor. magis

Maturum feriet, si pateris, nefas.

AD

MARIANUM ANNEUM.

O D E L I X.

Dixeras nuper; melius perorat,
Qui per exemplum solidasque praxes
Verba supplevit; loquiturque vivos
Vota per actus.

Dixeras, quin nec caruere nostro
Verba consensu, meliora mutus,
Suadet Orator: superat loquacem
Dextera linguam.

Attamen cano pereunte mundo,
Rarus exemplis, solidæque praxi
Æmulus paret. caret illa primo
Robore virtus.

Sic licet primos Oriens nitores
Æthiops natæ videat diei:
Atra nocturno tamen ipsè fuscet
Membra colore.

Quin nec Ascreæ patiens Camanæ
Temnit inflexum piger orbis auruna.
Nec lyre, nugis satur, obsequentem ac-
commodat aurem.

Et licèt quondam lapides canendo
Traxit Amphion; tamen ipsa multis

Displi-

Displicet morum chelys, & severi
 Testis honesti.
 Jamque mordaces Satyros vocamus,
 Si quis audaci memorat vetustam
 Voce virtutem, cytharæque primos
 Suggestit annos.
 Fallimur? quidquid stabilis priorum
 Gesserat virtus, male feriatam
 Damnat ætatem, sterileque laudum
 Exprobrat annos.

AD

FAMIANUM ARANDAM
 FRAGMENTUM
 POLITICUM.

De Liberalitate Principis.

O D E LX.

AT nec tributum pendere nescius,
 Se subditorum munere Regio
 Audire VECTIGALEM ayebit
 Munificus, Famiane, Princeps,
 Non ille frontem contrahit ad sui
 Petita vulgi. non popularium
 Surdus querelarum molesto
 Accumulat sua lucra censu.
 Et illa tantum computat, ac suæ
 Importat arcæ, quæ tenues opum
 Effundit in cives; suarum
 Largus opum, & sibi pauper uni.
 Sint plura quæ dat, quam capit, indigo
 Illata fisco. Non ego nundinas,

G 2

TUR

Turpemque mercatum probabo
 Si cupidus sua dona Princeps,
 Decusque magni nominis aureâ
 In lance librat: Si meritis datum
 Præponit aurum; vel repensum
 Æs gladio frameisque nummos,
 Ille ille, magnis dignior asseri,
 Quem larga plenis copia cornibus,
 Pronæque liberalitatis
 Egregiæ comitantur artes,
 Et non coactis munera passibus.
 Ultroque dandum quod petitur, cui
 Anhela prævenisse vota, &
 Munificum libet esse gratis:
 Magnetis aurum si subeat vices
 Traherentur enses. fortior est manus
 Onusta donis. nemo Thraces
 Non feriet, modo NERVUS adfit.
 Quin & retuso jam senio putres
 Serenioris cote pecuniæ
 Limantur enses. sic virorum
 Et meritorum opulentus emptor
 Antiqua Princeps secula prorogat;
 Sic pæne ab ipsis Manibus Hectoras,
 Codrosque, Mutiosque & altis
 Scipiadas revocans ab umbris,
 Depræliantum nobile Jasonum
 Instaurat ævum. non pudet Herculem,
 Novosque sub signis Achilles
 Munifici meruisse Martis.

PÆAN LECHICVS

An. Dn, 1645.

Invictissimo Poloniæ & Sueciæ

REGI

VLADISLAO QUARTO.

O D E L X I.

JAM mihi multis revoluta chartis
 Crescit in plenam Lechias staturam;
 Jam Marianis redimita vernant
 Tempora fertis.

Ite vulgares procul, Ite plausus,
 Ite plebeix monumenta famæ.
 Ite, nil restat populare tensis

Dicere nervis.

Te, Sub-Arctoi Moderator Orbis,
 Te per Aſcræ traho fila buxi,
 Te renidenti tremulum loquetur

Barbiton auro

Ipsè devotis tibi servit armis;
 Rauca dum raras tuba scindit auras,
 Præses armorum; tibi fæderatus
 Militat æther.

Hinc tibi magnas dicat unda puppes;
 Hinc laceſſitis tremit æthra contis;
 Inde torrentes pudor undat alto

Sanguine campos.

Hinc tibi strati poplitis minores
 Supplicant Moschi; trepidique Thraces
 Indè; decreſcunt Dacicæ caducis
 Mænibus urbes.

G 3

Tu

Tu diu castæ Cereri negatos
 Vindicas campos, foliisque Bacchuræ
 Induis, cæfas viridi coronans
 Palmite filvas.

Te sibi sero moriente Phæbo,
 Te sub Eois oriente tonsis,
 Læta rumorum loquitur fideli
 Voce iuventus.

Te canunt mistæ pueris puellæ;
 Te docent parvos geminare natos
 Sedulæ matres, quoties renatus
 Nascitur ortus.

Hic ubi pigris taciturna ripis
 Mortui campos lavat unda Ponti;
 Hic ubi plenus nimis Phaneta
 Æstuat horis;

Te coronatis Cythosura bigis
 Per triumphati vehet arva cæli;
 Te per ignitum jubar, & pudicas
 Memnonis arces.

Te fatigatus pharetrâ Gelonus
 Audiet fractis levior sagittis.
 Ter tibi pronâ Cydari severas
 Exuet iras.

Ibis in nostris per inane pentis
 Nubiurn victor, dominusque cæli.
 Ibis emotas spatiat inter
 Ætheris arces.

Nescit in parvis latitare terris
 Arduo virtus stabilita nisu.
 Nescit in parvis habitare clausi
 Sepibus orbis.

Te tuis quondam superata bellis
 Luna vicinos doceat Planetas,
 Dum triumphales tacito stupefcit
 Axe Polonos.

Te sibi crebris Boreale cælum
 Nutibus, monstrat; tibi laxiores

Dedicat stellas polus , ac utramque
Destinat Arcton.

Sed tamen nondum facilis precari
Differas calum , cupidosque soles.
Regios donec tibi grande canos

Sepiat aurum.

Patriq̄ donec Casimirus hæres
Arduas sceptro solidabit ulnas,
Et tibi magnos simili reponat

Prole nepotes.

Serenissimæ Poloniarum
REGINÆ CÆCILIAE

Renatæ Austriacæ
PANEGYRIS Lyrica.

O D E LXII.

Post Martiarum robora mentium,
Dictasque magni non sine numine
Laudes Vladislai , & suprema
Sarmaticæ monumenta famæ ;
Nam quæ disertis meta decentior
Sit Phæbæ nervis. tendite patrios
Arcus Camænæ , & cultiora
Cecropo date tela versu.
At tu Lechei maxima climatis
Regina salve. cui modo Regiam ,
Centumque securas columnis
Vistuleus lavat annis arces.
Sed te quietis distinet areis
Facunda Pallas : seu mare Virginis
Tranare sit calor papyri ,
Et docili superare pennâ ,

Rhenana quidquid dissociat fuga
 Claudique Scaldis; cum facilis regi
 Arundo permittit sagacem
 Austriacis equitare campis,
 Fratrisque mitras visere Cæsaris
 Loquace chartâ: se tibi Regio
 Arguâ differente fletu
 Sarmaticus nova Regna Julius,
 Novosque spondet mitè loquacium
 Olim nepotes, murmure risuum;
 Aulamque vagitu diserto,
 Et Dominum recreat Parentem.
 Utcunque vivas pingis acu notas
 Vincis Minervam; seû adamantinos
 Accendis argento Planetas;
 Sèu Phrygiis animata textis
 Non indecori sidera pollicis
 Metaris astu: seû melior DEI,
 Tuique, Divorum supinis
 Pauperiem prohibes ab aris.
 Te pone pictis alta curulibus
 Themis, sereno Te propè Faustitas
 Exultat obryzo, & repandus
 Innocuo tibi Candor adstat
 Virtusque Recto. Tu geminæ Pharos
 Felicitatis; tu Lechicæ potens
 Regina LIBERTATIS olim,
 Et Patriæ meliore buxo
 Dicere MATER. te sibi limpidi
 Loquuntur amnes, te resonis Chronus
 Enarrat undis, vitreoque
 Deciduus sonat ore Varta.
 Tibi supinis collibus annuunt
 Turrata Craci Pergama; te genâ
 Nixus Bootes, te Polonus,
 Littavicis sociatus armis,
 Stratusque densis Vistula puppibus,
 Postquam maritæ nubere Bathidi

Jussit rebellantes procellas,
 Oceanos docet inter æstus.
 Tibi sonorus de glacialibus
 Iter procellis fingit amabile
 Nomen, coronatosque fasces
 Artifici simulabit undâ.
 Sed jam, Camænæ, Vistuleo metrum
 Mandemus amni, quod procul Adriæ
 Transfundat; & torvum RENATAM
 Erudiat geminare Pontum.

Serenissimo

SIGISMUNDO CASIMIRO
 POLONIÆ & SUECIÆ
 PRINCIPI,

recens tunc nato

OMEN GENETHLIACUM.

O D E LXIII.

Quis renidentes volat inter auras
 Rumor auratis sinuatus alis?
 Quou jubar nostros iterum serenat
 Numine cælos?

Quod recens Sidus Lechiæ faventes
 Mittitis Divi? novus en Polono
 Phosphorus cælo melioris urget

Omina famæ!

Æmulus magnis Proavum trophæis
 Nascitur natus. prope jam paterno
 Noscitur vultu, prope jam paternas
 Suscitat iras.

G 5

Ille

Ille nativos animabit ausus,
 Ille vernantes cumulabit olim
 Patriæ lauros; memoresque laudum
 Eriget horas.

Ille jam cano virides Parenti
 E Musurmanis referet triumphos
 Sedulus campis, Lechicoque Thracas
 Induct are.

Fallor? an magnis Avus è sepulchris
 Prodiens natum manibus nepotem
 Sustulit, parvos gelidis premens am-
 plexibus artus?

En sibi frontem similesque vultus
 Lætior spectat! probat en lacertos;
 Et suis quondam, superos precatur,
 Floreat annis!

Cresce, jam dicit, Casimire, cresce.
 Cresce centenis cumulate lustris,
 Dum tibi noster meliora condit
 Sæcula pulvis.

I, tibi pressos imitere passus,
 Quâ tibi magnæ patet aula Famæ;
 Quâ tibi nostros referet Polonus
 Orbis honores.

Emblema Præsentia DEI.

Sphæra seu Circulus, pro puncto habens
 Oculum.

O D E LXIV.

CUr tot pervigilum lumina fiderum
 Pro clausis Superùm postibus excubant?
 Et longo ordine castra
 Metantur, duce Cynthiâ?
 Ac Phæbi quoties fulva recesserit
 Fax, Tartessio naufraga Nereo,

Cur

Cur centum vigilare
 Ignes Numina iusserint.
 An fors centoculi fabula verior
 Argi nunc etiam vivit; & ignei
 Nostras despicit oras
 E custodia agematis?
 Sic est? sic, tenebris dum malè credimus,
 Securoque nigræ noctis in otio
 Frustra fallere mundi
 Conamur vigilantiam;
 Cælos non fugimus: nulla diem polo
 Insomnesque oculos eripuit quies.
 Nostram sedula scenæ
 Spectant astra Tragædiam.
 Infundas sceleri vesta Caristici
 Ferramenta soli; vel laquearia,
 Quis concordia calcis
 Cælum surripit & diem,
 Claudant te Niobe viscere saxeo,
 In venisque tegant Marmaricæ suis
 Cautes, non fugis usque
 Censores oculos Dei.
 Non secreta Paros, non Mareoticæ
 Servabunt silices. Splendidus vitro,
 Sinceræque nitore
 Cristalli, patet abdita
 Telluris facies. cernitur ilicêt,
 Qui se Carpatiis rupibus obruit;
 Aut in Marmoris alyo
 Patratum sepelit scelus.
 Ergo qua geminis collibus eminet
 Vernans Aoniæ Regia Phocidos,
 Scandam, & pectinis ictu,
 Hoc laurum viridem super
 Incidam, memores quod sibi posteri
 Pandi Emblemata legant sole supercili;
 Blando carmine feris
 Enarrentque nepotibus.

In parvo teretis pectore circuli
 (Sphæram docta vocant Palladis atria)
 Pro puncto vigilantem
 Pupillam vigilis DEI.

Tunc scisso tenero pectine cortici
 Has insculpo notas: Quisquis ades, cave,
 HINC SPECTATOR in orbis
 Scena cuncta videt DEUS.

AD

REGNALDUM ANTIMUM.

Cum in Angliam vela daret.

O D E L X V .

NIL te, nil moror, Antime.
 I per cæruleæ jugera Balthidis;
 I, quæ vitrea Nerei
 Magnas ira rates frangit; ovariantibus
 Malum stringe rudentibus,
 Optatæ repetens littora patriæ.
 Illud deprecor unicum,
 Illud sallicito suggere carmine,
 Ne noster madidis amor;
 Quo tecumque ferant æquora turbine,
 Extinguatur in annibus.
 Undas spernit Amor; nec minor in tuis
 Fervet Neree fluctibus;
 Et flammæ medio suscitât in freto.
 Quin & naufragium pati
 Unus nescit amor. Cum redeuntibus
 In se clauditur annibus
 Ignes sub gelido concipit æquore,
 Nil fatis trepidus suis.
 En jam prædomitæ murmura Balthidis!
 En sopita jacet Thetis!
 En pigris titubant æquora fluctibus,

Paca-

Pacatque silent Noti!
 En recline suos ad scopulos mare,
 Lentis somnia sibilis,
 Et pacem modico spirat anhelitu!
 En jam vela modestior
 Imprægnat teneris aura Favoniis!
 Sensim suppara fluctuant;
 Et malus placido motus ab Africo
 Festis infremuit Notis,
 Et blande graciles scidit Ethesias.
 Jam sensim raperis mihi
 Paulatimque peris Antime: nec nisi
 Te fas luminibus sequi.
 Quin ipsis etiam luminibus peris.
 Ergo dum fugientia
 Excludunt oculos lintea, vividis
 Te votis comitabimur.
 Nam quo non oculis, itur amoribus.

AD

Serenissimum

SIGISMUNDUM
CASIMIRUM

POLONIÆ ET SUECIÆ
PRINCIPEM.

ODE LXVI.

ET tu Polonis Regibus inclytum
 Accede fidus. cui prece consona
 Adspirat Europæ & Lecheum
 Fatidico voyet ore sceptrum.
 Quid jam Paternum? Quid *Jagelonium*,
 Inter tenellæ vincula falcis

Mo-

Moliris, o puer! Poloni
 Splendidior Cynosura Regni?
 Quid bellicosus dignus Avis nepos,
 Balbutienti non pueriliter
 Portendis in fletu? quid iste
 Ingenuo stimulatus æstro
 Præfagit ardor? num Proavis pares,
 Nec annuenti dissimiles Avo,
 Magnóque laudandos Parenti
 A teneris velit usque cunis
 Actus redordiri! An lacrymabili
 Fletu morosum damnat Oniona?
 Pigrósque naturæ labores
 Sæpe vocans modicas rotarum
 Incusat horas? scilicet inclyta
 Nequit sub ipsiis gloria fasciis
 Latere; formosamque pulchris
 Invidiam coquit in medullis
 Avita virtus, nescit idoneus
 Tepere parvis ardor in artubus,
 Primoque vagitu Polonis
 Esse licet generosiores,
 O quantus armis! quantus evantibus
 Crescis Lyceis, Austriacæ recens
 Propago famæ! quantus olim,
 Cum teneros tibi major atas
 Durabit annos! quantus in obvios,
 Martis corusco vectus in effedo,
 Ibis Musurmanos, tuóque
 Bella redux referes Parenti!
 Et hæc, sed olim, dum sólidas tibi,
 Post acta parvæ tempora fasciæ,
 Armabit in vires fidelem
 Mars animum, patrioque pectus
 Accendet igni; nunc teneris Avum
 Patrémque sensim, magne nepos, sonis
 Gestuque coneris minori
 Et lacrymis imitari in ipsiis.

DEI MATRI VIRGINI.

Ad oden Ecclesiasticam Parodia.

O D E LXVII.

FAllimur Vates, quoties superbo
Carminum fastu celebremus illa,
Quæ pedum plebes minor, & supinum
Vulgus adorat.

Vera laus plebem fugit, & remotas
Incolit nubes. populare quisquis
Murmur auscultat calamos inani
Atterit arte.

Te, tuus vates, cano, GLORIOSA
VIRGINUM VIRGO, tibi subjugata
Aureum sternunt caput, & coruscas
Sidera crines.

Tu, licet parvum tibi pendet uber;
Hunc propinato satiassè lacte
Diceris, qui te dominâ puellam
Voce creavit

Quod suis quondam male pasta pomis
Eva, patritæ coriphæa noxæ,
Abstulit; mundo *bona mater* almo
Germine reddis.

Ut suo tandem lacrymosa fletu
Possit oclusos subiisse cælos
Turba; tu pandes vitreo fenestram,
Virgo, sereno.

Jure te summi patulam vocamus
Januam Regis; tibi panda viva
Lucis hinc, illinc radiat trecentis
Porta lucernis.

Ergo jam vobis ope virginali
Redditam, gentes geminate vitam.
Quas Mariani canimus redemptas
Merce cruoris.

AREO.

A R E O P A G U S.

Lento procedendum esse in iudiciis
ferendis, ni valli velimus.

O D E LXVIII.

Tardo moveri dicitur ambitu,
Quodcunque falli nolit. & abditas
Errare per sortes, fideli

Judicium comitante vero.

Hoc & rotari difficilis sacro

Hinc inde claudit lamina pefculo;

Mensesque pendentésque Lunæ,

Et propriis bene ponderata

Momenta lustris. Hoc paribus penes

Appensa nodis se gemino librat

Statera pondo, accommodante

Ponderibus sua vincla mole.

Hoc replicato circuit ordine

Matura lento Canities gradu;

Moræque, perspicaxque vitas,

Et veteris monumenta Numæ.

Hoc & trecentis, non sine Numine,

Accincta curis pectora, & impiger

In astra candor, & quieti

Ver animi, capitísque sudum.

At retrò fertur sub juvenilibus

Imberbis acri se Levitas situ

Tulisse pennis; & profanus

Consilii popularis ardor,

Præcoxque dictum. retro minacia

Prava appetentis tela Cupidinis:

Timorque desidesque Curæ, &

Præcipitis genius Juventæ.

Sic est: sepultus sub volucris latet

Error cerebro, sæpeque præpeti

Dum fidit auræ, ventilatas

Consilium male perdit alas.

Qui-

Quicumque summis arcibus imperans
 Incerta legum iurgia dividis,

Causasque, temperasque rixas.

Et stabilis pia jura Recti.

Tardo moveri iudicium ambitu

Edisce Præses. Sæpe procacibus

Perire festinata votis

Vota solent; mediumque certi

Habere fertur, qui genitum diu

Cita peregit consilium manu.

Sed multus olim iudicandi

Præcipitem comitatur error.

Fit sæpe virtus, quod fuerat scelus;

Ipsoque passim in fine beator

Virtusque, virtutisque fulgor,

Degeneri latuit sub umbrâ.

Sic ille puro lucidior vitro,

(Postquam coacti nube supercilii

Illime cælorum serenum,

Ac hilares tremefecit ignes,

Spissata multos nubila Jupiter

Liquans in imbres) sol tetrico caput

Immersit in peplo, & diurnum

In nebula sepelivit aurum.

Quis tunc aviti sidera luminis

Condemnet illo cæcior impete?

Ipsumque cæcutire solem,

Et vigiles periisse stellas,

Totumque tristes in tenebras polum

Isse dicat? splendidior brevi

Redibit, illustresque Titan

Mundi oculos melius repero

Accendet igni. sic brevior mora

Plerumque falsâ conditum imagine

Correxit errorem; ac in una

Judicium reparavit horâ,

Solemque terris reddidit; & simul

Obscura claro nubila pollice

Cælumque detergens molestæ
 Siparium replicavit umbræ.
 Ergo volantum turba Cupidinum
 Maturioris iudicii sacris
 Abscedat à rostris ; volucres
 Inde procul fugiant calores.

SE MULTUM POESI,
 MARIANA PRÆSERTIM
 DELECTARI.
 ODE LXIX.

O quâ Regia carminum
 Vernat Pieriis aula tapetibus,
 Et celsum gemino caput
 Ostentat superis in diademate !
O quâ Pegaseis salit
 Sacri collis amor excitus unguis,
 Puro Peneus agmine!
 Huc me Castalios, huc, super alveos
 Reclinem volucres Noti;
 Huc picto revehat Cynthius effedo.
 Hinc me de bifido licet
 Suggestu miserâ tristitia Principum
 Despectare pericula,
 Et Regum cineres, Hinc titubantium
 Formido patet urbium.
 Hinc orbis dubius stare labantibus
 Hinc illinc minor arcibus.
 Hinc confusa solo sedulus æquora,
 Et mistas numero domos;
 Vivorumque gemo funera Cæsarum.
 Hic, unus mihi celsior
 Non obscura polus lumina suggerit,
 Auratas revehens dies;
 Inclusumque sibi cum vigilantibus

Com-

Commendat Superis DEUM.

Huc mī, (nam quid obest?) ferte recondita
Theſauris melioribus

Vel dilecta mei barbata *Sarbita*,

Et pompam lyricæ chelis

Vel terſum Calabri carmen *Horatii*,

Si turpi careat joco:

Aut cantata gravis prælia *Virgiliti*.

Hic & feſſa minor pedum

Infundam niveis brachia liliis.

Hic caſſos hilaris dies

Solabor quærulæ murmure tibix.

Quod ſi, Dia parens, tibi

Cordi Muſa mea eſt: nec tenuem rudis

Buxi ſpernis anhelitum;

O quanto feriam ſidera vertice!

Non jam Nectareis ego

Dulcorata favis carmina condiam,

Nec teſtudinis ebrix

Largi mellis ebur Dardanium velim

Ut mī ſuppleat alvear.

Non me viſceribus plus faciat ſuis.

Mecænas Latii decus.

Non monſtrer digito prætereuntium

Argutæ chelis artifex,

Si me Virgo tuis vatibus inferis,

O quam dixero verius,

Quod ſpiro, & (ſi placeo) raum eſt.

AD

THOMAM TALIARCHUM

Cum aliò evocatus migraret.

ODE LXX.

CUM meæ plenus, nimiuſque terræ
Patrios linguo, Taliarche, cælos,

H 2

Cur

Cur inexplētis tua me retentant

Vota querelis?

Patriam mecum fero; mundus ipse

Patriam vastis mihi præbet oris.

Exulem me non faciet remotæ

Ora Canopi.

Ipsē se fallit sibi quisquis unum

Destinat Regnum, patriosque soles.

Orbis est hæres homo totiusque

Incola mundi.

Ipsa civilem mihi Bactra solem

Inter Arctos referunt procellas.

Ipsē nativi Tanais propinat

Flumina Rabæ.

Seū per accensos Orientis æstus,

Seū per undosos Aquilonis imbres,

Seū ubi canus gelidas Bootes

Increpat ursas

Sive juratos hyemi triones,

Seu feros visam Lybiæ calores;

Patriæ nubes comitesque mecum

Ibitis auræ.

Me nihil præter propriique gestem

Pestoris censum; nec avara posco

Divitis Cræsi juga: nec superbi

Stagna Neronis.

Non mihi fuscis comes ibit alis

Tædium; totus feror, & relictas

Nil moror gazas, nec amœna nostræ

Prædia terræ,

Me nihil præter cupiens; quid ultra

Tædio mistis voveam querelis?

Nesciunt plenis supereminere

Tædia votis.

Prodiga militaris pompæ jaſtantia.

O D E LXXI.

U Num, Quirites, cætera diſtuli,
 Monebo vates, dicite, quid retro
 Centum coronatos trophæis
 Magnanimis peperit parentum,
 Dextris triumphos? an framæ jubar,
 Serenioris fulgure lamina
 Diem laceſſens? an ſonoræ
 Mancipium gladius catenæ?
 An pictus umbo, vel clypei timor?
 An teſta Marſis terga leonibus?
 Juſſæque in imbellis lacerti
 Excubiis vigilare lynces?
 An pelta flavis æmula ſolibus,
 An delicati ſyngrapha verticis?
 An criſta, Phænicisque caudæ
 Raptus honor, Lybicisque conus
 Criſpatus alis? an celeres pedum,
 Doctique tergum vertere barbaro
 Equi, volaciumque plantæ
 Cornipedum, malè cum jocantes
 Metimur agros? Non Arabas pudet
 Equos patriæ merce pecuniæ
 Emiſſe; nec fugiſſe Thracam
 Thracis equo, Scythiæque turmas
 Ac exprobrantem Maſſagetem pudor
 Audire, noto cum ſibi cornipes
 Arriſit hinnitu, & Gelonos
 Poſcit equos, dominique tortum
 Rumpit lupatum, cum trepidum ſolo
 Herum ſeveris non ſine pulſibus
 Alliſit; excuſſumque Threſſis,
 Opprobrium grave, liquit agris.
 Qui cum Gelonis bella gerit pedes,
 Eques triumphat; ceſſior hoſticis

Gestitque sub pennis videri,
 Et spoliis equitare raptis.
 Quod si fugaces terga dabunt Dahæ;
 Ferro, Quirites, alite transfugas
 Sequamur. aut frustra pharetris
 Pennigeras gerimus sagittas
 Et juncta nervis cornua? si timor
 Plumavit alis brachia; non amor
 Pulchrique plumabit cupido?
 Nonque pedes pedibus triumphis?
 Opprobrioso brachia stigmatè
 Sat est notasse; & vindicibus Getas
 Monere telis, ne Gradivo
 Invideant, rapiantque frontem
 Quin si sequaces effugiant globos,
 Et persequentis vulnera spiculi;
 Non tela transfugæ pudoris
 Effugient: satis est volaci
 Torvum tuentis tergora Concani
 Signasse plumbo; sat fugientium
 Theatra spectasse, & fugaces
 Myrmidonum numerasse scenas.
 Vel si Geloni tantus amor coquit
 Equi, Quirites; non pretio; manu,
 Ferroque, plumboque, & repenti
 Merce globi, framæque censu,
 Equos emanus. Jam Scythicæ tument
 Turgentque ripæ. mille fremunt equi,
 Manduntque cernui micantes.
 Assyrioque Phrygioque fuco
 Bullasque fransosque. Ite, diem tubæ
 Dixere, grandes Martia nundinas
 Pangæa vulgârunt: cruenti
 Cornipedes meliøre censu
 Vendentur ensis; qui caput æmulo
 Turcæ Polono demet acinace,
 Martique sacrabit, Geloni
 Cornipedis patietur emptor.

PRO SERENISSIMO

POLONIÆ ET SUECIÆ

PRINCIPE

SIGISMUNDO CASIMIRO.

AD MATREM.

O D E LXXII.

Gradive, nostris patrium terris jubar,
 Præses Poloni Nominis:
 Seu te cruentis, nil sui sexus memor
 Bellona pascit cædibus;
 Seu te feroces ensium nudus pavor
 Inter Corallos recreat;
 Decede campo, deserat cassis genas,
 Conisque fulmen exuat;
 Frænata multis rideat lauris coma;
 Sagoque succedat toga.
 Dum vagientem Principem Polonia
 Pacata nutrit Regia,
 Cur pervicaces tinniant Martis tubæ,
 Cur æra nubes puniant?
 Absiste murmur grandius; solus novi
 Poloniarum Principis
 Vagitus auras mulceat; solus suo
 Soletur astra murmure.
 En, ut severas inter hastarum minas,
 Interque pilorum nemus
 Replisse vellet! ut hilarem victricia
 Per arma prospectum jacit!
 Ut pænæ galeâ parvulum claudi caput,
 Equove sublimis vehi,
 Ut pane vellet ferreo tegi sago
 Avara Martis indoles!
 Ut, si feroci personare classico
 Æs militare cæperit;

Siticulosis auribus belli graves
 Bibisse gratatur sonos;
 Paruisque manibus horridæ applaudit tubæ,
 Nutuque frontis annuit!
 Cæsi ipse Martis admoneretur & eâ
 Ad pugnam vocaretur tubâ.
 O! si viriles stare jam possent pedes,
 Aptumque cassidi caput;
 Quantum fatiscenti Austriæ, & Bohemæ, tibi;
 Avunculoque Cæsari!
 Quantum labanti penè jam Silesiæ
 Columen decusque surgeret.
 At, differ arma paululum, & minas puer
 Iramque fletu dilue.
 Absiste ferro. Te brevi & Avi & Avunculi
 Agnoscet ultorem Gothus,
 Agnoscet omnis Suecia, & ferox Getes
 Sævæque tela Tauricæ.
 Nunc desacratam fœderum præstat fidem,
 Ferri silentio coli.
 Quid pertinaci diffuis fletu, puer?
 Martemque lacrymis cies!
 Absiste paulùm; dum tibi majus caput,
 Majore lauru frondeat.
 Adolescat iste Regiæ frontis calor.
 Matura vindicta acrius
 Sentitur olim: tutius quondam solet
 Adultus armari furor.
 Accrescat hisce viribus suus vigor,
 Accrescat animus corpori;
 Capaxque Martis indoles capacibus
 Incorporetur artubus.
 At tu magistrâ protinus pubem novam
 Gradivi flecte dexterâ.
 Parvam Lecheis impleas armis manum,
 Magnoque cognatum Patri
 Avoque pectus, jam, licet panni vetant,
 Dostâ propines dexterâ.

Maturus olim nobilem exprimat manu
 Avum, Patrisque laureas.
 Hic Martiales incoquat fibras furor,
 Hic entheata pectora,
 Te, te Magistro, te imbuat sub præfide,
 Gradive bellorum Pater.
 Nunc fasciatus, supplici minor pede,
 Ter osculatus texteras,
 Jam jam futuro tela, jam lauros para,
 Para trophæa militi.

A D A P E M.

O D E LXXIII.

ARtifex mellis, cui delicata
 Inde nativo cutis ardet auro;
 Inde prælustres tenuis revolvit
 Bractea pennas.
 Cum tibi molles Zephyritis herbas
 Inter illimem referavit hortum;
 Carpe jam tandem pretiosa picti
 Damna vireti.
 Hic ubi lassas mea Musa pennas
 Inter æstivos nemorum lepores
 Dulciter torquet; cruciatque crebris
 Metra lituris.
 Hic mihi stricto leviter susurro
 Jam fatigatas recrea Camænas,
 Ausa cantanti citharæ tuum con-
 jungere murmur.
 Sed quod illustres tibi subter alas
 Incipit parvum trepidare telum?
 Quod vibras, eheu! modicâ timendum
 Vulnus ab hasta?
 Jo surgamus, nimis expeditis
 Fulmiant parvæ volucres sagittis.
 Heu dolor! quantas Apis ipsa, quantas
 Concipit iras!

AD

ARTEMIIUM MOENIIUM.

Ne suo æmulo minor animo de-
jiciatur.

O D E LXXIV.

ERrore, Mœni, discitur. Acrius
Post victa miles prælia dimicat :
Pulchroque flammatus calore
Egregios iterat triumphos.
Fors & minori percitus impete,
Entellus olim straverat arduum
Dareta; ni fallente gressu
Non humilem Phrygiis cachinum
Movisset armis. ast ubi sordido
Fædâ fimo membra levaverat,
Viresque collegit, superbum,
Indomitis juvenem lacertis
Et ipsa stravit munera. Sic humo
Allisus olim fortius Herculem
Lussisse Gerion, & ipso
Dicitur exagitasse lapsu.
Proh! quanta nigris funera Manibus
Incerti adactus vulnere spiculi
Demisit Æneas! quot olim
Cornigeros Leo stravit uros;
Postquam recepti vulneris immemor
Totis Leonem viribus advocat;
Fusoque non ferendus hosti
Magnanimum fatiat furorem!
Assurge magnis ausibus Artemi,
Quanquam superbo victus ab æmulo,
Herbamque laurumque, & decoros
Obtuleris Dario corymbos.

Spe-

Sperare victus plura potest: minus
 Sperare victor. te gravis interim
 Soletur Entellus: vetusti
 Historiam renova Daretæ.

INTER MAGNAM

ET

PARVAM SORTEM

DIFFERENTIA.

Ad Ambrosium Montanum.

ODE LXXV.

IMus: tu volucris vectus ab Africo
 Æthram præpetibus scinde jugalibus.
 Me terræ proprior semita tutius
 Prono tramite duxerit.

Tu, Montane, cave, ne nova fabula
 Mutes Icariis nomina fluctibus,
 Quamvis perpetui stabra Favonii
 Miti murmure perstreant.

Me, quò fata velint trudere, non habent,
 Afixum tumulo. quod mihi denegat,
 Det fortuna tibi, dummodo quod tibi
 Nunquam surripiat mihi.

Vis quo differimus? tu metuis: mihi
 Circumscripta truces spes jugulat metus.
 Debes quidquid habes. cuncta negantibus
 Fatis nil ego debeo.

AD

D. THOMAM AQUINATEM.

Theses Theologicas defensurus.

ODE LXXVI.

DIve, cui fulvi radiis obryzi,
 Pensili Titan simulatus auro

Pectus

Pectus accendit, solidoque fufum

Lumine torquem.

Cum tuæ quondam placita alta Stoæ,

Nec leves noſci monitus calenti

Affero luçtâ; tua bella miti

Luce ferena.

Non opus toto mihi, Dive, ſole,

Qui tibi compto reverenter igne

Pectus offulſit; radius clienti

Sufficit unus.

Hoc graves mentis tenebras, & altam

Ingeniî noctem poteris beatâ

Luce ſolari, viduasque ſacri

Luminis umbras.

Dithyrambus ob titulum

DEI MATRIS VIRGINIS:

Mariæ Matri noſtræ collatum, exultans.

Ipſa diæ ſalutatæ ab Angelo Virginis.

O D E LXXVII.

ITe vota, fæderatas

Queis Amor plumavit alas;

Ite, prona ſibilantis

Africique, Japygiſque,

Obſequente colla loro

Inter alta nantis auræ mancipate iurgia:

Ite; quod rebelle pictas

Pondus alligavit alas?

Ite; jam latus ſequaces,

Jam maritant vela, venti,

Jam ſuave ſomniantis

Trudit alas, trudit auras Æoli suspirium.

Illa nati Mater orbis,

Illa nostræ fidus oræ,

Illa nostri Luna cæli,

Virgo casta, prole castâ

Mancipatum ditat orbem,

Et Tonantis esse MATER, VIRGO cum sit,
dicitur.

Io nubilum severas

Stringe cælum, stringe brumas!

Cur noverca de profanis

Tela funduntur pharetris?

Cur procellis horret hirta,

Et pruinis spargit arva; nubium protervia?

Cur apricos radit hortos,

Cur Aprile mordet aurum

Congelatis alga canis!

Frondium tonfor November

Num reciprocante brumam,

Et nivalis cana cæli rostra, trudit effedo.

Ite, vota fæderatas

Quæis Amor plumavit alas;

Ite Flora quâ perennis

Veris inter officinas

Comit hortos, peçtit herbas

Muficusque pictæ lucus altra terræ fasciat:

Quâ per altos oscitatur

Feriatus Eurus agros!

Quâvé passo crinuntur

Sempiterni flore campi;

Quâ capillat ebriosas

Liberali nectar amne Floræ nantis insulas,

Ite flores delicato

Quos inaurat Chloris auro;

Quos Clitumnus vagienti

Plorat amne; cum marito

Temulenta terra rore

Pulchra laxat & relaxat Veris hirti stemmata.

Ite lauri, nostra pictis

Irri-

Irrigate tecta nimbis.
 Explicatis auspicatus
 Ambulet Majus capillis.
 Et procella nil nocentis.
Liliet magna scribat Magnæ Matris omnia.
 Ite flores, quæ serenis
 Compta ridet aura cirrhis;
 Ite calthæ, Virginisque
 Stemma latè naufragantis
 Quæ cachinnat imber auræ
Prænotate mollè fufis liliorum literis.
 Scripta nostris æthra prælis
 Te serenas edocebit
 Virgo stellas, te *Parentem*.
 O Maria! curiosis
 Illa commendabit astris;
Differetque interroganti digna cælo nomina,
 Dicit auro, quæ coruscans
 Phæbus explorat Planetas.
 Qua tiaris casta Phæbe
 Ardet albis, & minores
 Præna flectit inter ignes,
Edocebit Arcton magna *magna matris* symbola.
 Ite flores; perge Virgo,
 Hospitas quæ laxat æther
 Sponte scenas; eruditi
 Quævé se Maji procellis
 Ominatus pingit imber;
Et diferto vere pingit stemma *MATRIS VIRGINIS*.

AD

STANISLAUM NOLIUM
 AMICUM ÆNIGMA.
 O D E LXXVIII.

NOli, propinquo jam gravior die
 Aurora plorat. Jam properâ fugam
 Invasit

Invasit Arcturus curuli;
 Jam refugæ periëre stellæ.
 Sic ille Titan nubibus æmulos
 Proscribit ignes? sic face cum pari
 Fulfisse, rivalesque cælo
 Ferre nequit Phaëton Planetas?
 At hæc scienti. ducimus interim
 Obliviosi pocula fluminis;
 Novumque miramur serenum
 Emeritâ refides sub umbrâ.
 Quod si procaci læsus arundine
 Scheinerianum corripiam tubum;
 Ne cernat orbis inquinati
 Pauperiem maculasque Phæbi.
 Parum furenti distat acinace
 Obtusa læsæ parma modestiæ.
 Flammantur, in justumque mites
 Degenerant animi furorem.
 Callosa sacræ frons Patientiæ
 Importuoso deteritur situ.
 Erumpit insepultus ignis,
 Dum gelitum quatitur metallum.
 Nunc lætiori mente coercitam
 Compono bilem. Jam steriles minæ
 Cessere. Pro Tridente Fulmen,
 Proque olea fero sponte laurum.

AD

JACOBUM CARVALLIUM.

O D E LXXIX.

IMus? an frustra graviore bruma,
 Omnis iratos ligat unda fluctus?
 Imus? an frustra solidat gelatos
 Vistula pontes?
 Hic ubi nuper renuente nosci
 Semitâ vastæ rediëre naves;

Jama

Jam volant currus, & adacta pulsus
Rheda caballis.

Nosque dum sese vitreus per undas
Porrigit fornix; vada tutiori
Calce metimur, madidasque ficcis
Passibus undas.

Nulla, Carvalli, sibi constat ætas.
Annus incertis equitat quadrigis.
Certa convolvi properant fugaces
Tempora menses.

Martio vernum fugiente cœlum
Vitreas vinctis pedicas fluentis
Demet Aprilis, gelidaque solvet
Vincula ripæ.

Quam modò tuto terminus cothurno
Semitam, torvæ rapiens procellæ;
Et ferent Balthum super æstuosis
Frangere ventis.

O nimis fluxæ simulacra laudis,
Quam modò tanto licitamur æstu!
Non secus nostræ cita transmeant ve-
stigia Famæ.

AD

Serenissimum

SIGISMUNDUM
CASIMIRUM
POLONIÆ ET SUECIÆ
PRINCIPEM.

Vota Musarum.

O D E LXXX.

Hic quæ Poloni culmina Carpathi
Fastigiatis sidera collibus.

Intrant

Intranr , Polonicosque Fasces
 E viridi tumulo propinquis
 Narrant Planetis ; dicitur Attici
 Ferro Tyranni territus è suo
 Apollo demigrasse Cyntho ,
 Et comites revocasse Musas ;
 Et pro diferti flumine Penei
 Præterfluentis litora Vistulæ
 Fessis propinavisse Divis ,
 Et Lechicas habitare subter
 Jussisse stellas ; quidquid acutior
 Frolusit ætas ; quidquid amabiles
 Mendaciorum sub fideli
 Auspicio cecinistis anni ;
 Huc te sonoris , huc dociles vocant ;
 O bellicosæ gemma Poloniæ !
 Merris Camanæ. Hic erudito
 Hospitium tibi Phæbus ipse
 Inscribit auro. Jam tibi , jam rudes
 Appollinaris præscia laureæ
 Thalia dedolat tabellas ;
 Jam calamos , cytharasque Clio ,
 Aptatque libros. Jam tibi Gratix
 Facunda cultis verba leporibus
 Velint propinare , & sacratos
 Eloquio graviore fontes.
 Te laureati portitus orti ,
 Novumque nostri culmen Apollinis
 Suspirat ! & quondam futuris
 Luna Vigil Vigilesque noctes
 Serena charis lumina dedicant.
 Cum doctus olim Nestoream libris
 Demes senectam ; cum per altos
 Ingenii ruet ala campos.
 Hic tu , Polonæ Nestor adorea ,
 Olim futuris jura nepotibus
 Dices ; Palatinosque fasces
 Pegasæ recreabis unda ;

Ac in Lecheis collibus hospitas,
 Maturus olim Sarmaticis, caput
 Levasse sub gemmis Camænas,
 Magnanimo similis Parenti,
 Miti fovebis lumine. Tu brevi
 Docto fluentem vortice Peneum
 Cynthumque, Parnassique culmen
 Ingenuo repetes Mucrone
 An ne in tenellis jam tibi fluctuat
 Apollo labris? jam ne animosior,
 Ipsoque vagitu disertus,
 Patricias moderaris aures?
 Blandæque tandem, currite sæcula,
 Dixere Musæ, currite pervii
 Annique mensesque, & trecentis
 Brachia conduplicate pennis.
 Citumque nobis sistite Principem
 Inter Polonæ limina Phocidos;
 Ut oris & maturus ævi
 Castalios vacuet canales.

FLORA REGALIS.

Ex amænissimis REGUM POLONIÆ
 hortis in Suburbio Cracoviensi sitis,
 quos identidem per ferias æstivas in-
 visebat, expicta.

O D E LXXXI.

Si nec patentes tennis hortorum domos
 Ac plana Floræ compita;
 Huc, huc, curules Pegasi pennas super,
 Apollo ludorum Parens,
 Huc laureatos coge Musarum choros,
 Blandosque metrorum sales.

Descende

Descende Cyntho, præfer hortos rupibus;
 Scabrumque Parnassi caput
 Postpone teneris æsculetorum thoris.
 Præpone flores cautibus.
Hic ipse passis ambulat Majus comis,
 Majoque cognata otia
 Sub explicato frondium tentorio
 Compris amænantur jocis.
Hic mitigati blandius Favonii
 Mulcent apricantes rosas.
 Ipsi te odoris provocant suspiriis
 Flores, gemelli fiderum,
 Hiantibusque casta diducunt labris
 Et pollicentur oscula.
Hic fæderatas Africus sopit tubas,
 Lenesque somniant Noti:
 Gratoque Zephyrus halitu flores fovens
 Miti cachinno verberat.
Hic oscitantes provehunt Etesia
 Renata veris gaudia.
 Ridet pudica floreat fratres rosa:
 Repanda rident lilia,
 Lenique ventorum increpatæ murmure
 Sese alloquuntur arbores.
Hic, te disertum verberante barbitum,
 Jucunda nutabunt sata;
 Nutabit omnis frondium saltu rosa,
 Tardique saltabunt rubi.
 Saltabit hortus; & levi ductas choro
 Gyrahit æther arbores.
Tenebit acres interim buccas Notus,
 Grandæque mutescunt soni,
Et complicato jurgiorum murmure,
 Raucus filebit Africanus.
Quin nec propinquas alloquetur arbores
 Arguta volucrum cohors;
Sed cuncta mutum sopiet silentium,
 Blandoque sternet otio.

Et sola tantum Etesiarum flamina,
 Ac mollis auræ fibili
 Inter loquaces mustitabunt dactylos,
 Vocemque conjungent lyræ.
 En discolori flore lucentes patent
 Herbasque pascunt aræ,
 Suasque duro fiderum senatui
 Immunitates explicant,
 Et tot sigillis, panè quot rosis, tument,
 Suasque signant literas!
 En claudit hortus flosculos sambuceis
 Incarceratos sepibus,
 Textisque castæ Chloridis colonia
 Sese coronat manibus!
 En illa teneri veris adolescentia
 Crispantè juvenescit solo!
 Pudica ab ipsis floribus Floralia
 Luduntur, & terram beant,
 Ac æmulandas libero stellas polo
 Tuentur, & cælos petunt.
 Hinc illa florum nititur in altum seges,
 Nubesque paulatim subit,
 Ambitque cælos. hic tibi *Virgo parens*,
 Tuoque sacra Nomini
 Hic eloquentes educat tellus notas,
 Tuumque pingit Symbolum.
 Hic sub ruborum densiore milite,
 Crebrisque spinarum Rosa
 Horrescit armis; crederes rursus in suo
 Videre Danaen carcere:
 Et rursus Helenam subter armorum minas
 Suo reservari proco.
 Hic erubescit, hic suos pallet rubos,
 Spinasque cælat frondibus.
 Hic delicatas aureis mitras pilis,
 Flavumque crispat verticem,
 Et pertinacis vellicans hamo rubi
 Ad se viatores trahit;

Ac tot decoris replicata coloribus
 Varia meretur nomina.
 Nunc vulneratæ floridus terræ cruor ;
 Nunc parva stellarum sörör :
 Nunc castiori consecrata lumine,
 Pudica pratorum Venus :
 Nunc osculati Veris obrysum salit
 Sese votari basium.
 At si MARIAM Mysticam voces Rosam,
 Totâ rubescit purpurâ :
 Totoque cydaris aureæ motu tremens
 Tantâ superbit æmulâ.
 Pubescit illinc , attamen jam sutili
 Canescit argento solum ,
 Et florulento lilieta frigore
 Latas inundant areas ;
 Vernoque lacte languidum quassant caput,
 Æstatis innocentiam,
 En ut minutim fluctuant , & è suis
 Suspensa pendent caulibus !
 Ut candidatis turbinata paginis
 Album merentur calculum ,
 Et sustinentes grandius premunt bases,
 Flavoque rident stamine !
 Illinc jocosø pensiles suspensio
 Irridet aura flosculos ;
 Vernansque socias inter Hyacinthus rosas
 Crispante stipatur comâ.
 En Caltha, florum Proteus, totos suo.
 Intexit agros vellere.
 Imparque proprio ponderi ora languide
 Acclinat ad terram osculo.
 En explicatis Tulipæ captant labris
 Amæna Phæbi lumina ;
 Et, si vel atrâ pellitur noctis rotâ,
 Vel insepultus Nubibus
 Titan serenas invidet mundo comas,
 Turbante Cauro sidera ;

Et illæ apertos protinus claudunt sinus,
 Tristemque vultum contrahunt.
 En ordinatis carminatim lineis,
 Se spica Nardi porrigit!
 Florentibusque Rosmaris tua radiis
 Sese coronat infula.
 Illinc verecundâ Irides florent genâ,
 Et tam modestè subrubent;
 Ut ipse florem panè credatur Pudor
 Propriâ animasse purpurâ.
 Nec falsa terris nascitur Thaumantias
 Minusque diverso caput
 Distinguit igne: hinc æmulas astris rosas
 Effingit; illinc lilia.
 Hinc tristiozem fuscatur inter purpuram;
 Hinc latioremuricem,
 Inexplicatim pensiles tornat Scyphos,
 Et picta Floræ pocula.
 Illinc minore flore Narcissus nitet,
 Canoque pallefcit gelu.
 Quem si loquaris, suscitata flebili
 Suspirat Echo murmure.
 Adhucque mediâ voce Narcissum vocat,
 Suasque deplorat specus.
 At nec sub uno flore Narcissus latet,
 Nec crine eodem fluctuat.
 Illic fideli purpuram mendacio
 Mentitur, & fingit rosas.
 Illinc pudico subrubentes murice
 Vivas odoris pixides
 Suspenderit; inde luteas refert notas,
 Floræque tintinnabula.
 Hinc ditiori pingit auro pendulam
 Floris tenelli bracteam.
 Ac distributis in modum stellæ comis,
 Flavum rotundat verticem.
 Illinc cruentum mentiente sericum
 Nutat labatque coccingo:

Aut nigricante buxum ferrugine
 Senfim colorem diluit.
 En rursus idem in aureis flavet genis,
 Auroque ridet duplici
 Argenteoque lacte conspersum caput
 Virente concludit mitrâ:
 Et quâ supremi verticis surgit coma,
 Raro rubescit sanguine!
 Unum quis unquam crederet florem unico
 Vernare dictum nomine.
 Sed quâ explicatæ porriguntur arbores,
 Parvôsque despectant rubos.
 Quæ lautiore Pyramis vernat comâ,
 Aut vere majori viret?
 Hinc viva Laurus Daphnidem celat suam,
 Phæbumque non vetat procum:
 Illinc superbum floreâ turri caput
 Procera pomus erigit,
 Et sub globosâ frondium testudine
 Ætiva nutrit frigora:
 Pyrusque celsis grandè testâ frondibus
 Vastos relaxat fornices.
 Trophæa terræ crederes victricibus
 Intrare nubes infulis.
 Et ne supino diceret quisquam DEUM
 Isthæc patrasse brachio.
 Quotcunque cerno folia, quotvè flosculos
 Crebris notatos lineis.
 Tot credo ductas sedulæ limas manus
 Laboriosæque indices
 Dextræ lituras: nam quis exquisitiùs
 Vel scripta limavit sua
 Vel scripsit unquam, aut paginas severius
 Censore correxit stylo?
 Quis te parentem nesciat florum DEUS?
 Quis te marito nesciat?
 Herbas serenis esse vestitas togis,
 Rudesque depingi areas?

Tu molle pandos circumasti fosculos;
 Tu cana tornas lilia,
 Cassisque prælidarios sentes rosis
 Certo catenas foedere.
 Tu delicatis contegis taperibus
 Verni pavementum soli.
 Tu temperatis imbribus florum sitim
 Extinguis, & plantas rigas.
 Ad te omnis hortus floreas tendit manus,
 Et densa pandit brachia.
 Tibi dissipatis supplicantes frondibus
 Curvantur excelsæ arbores.
 Et in rotundos distributus urceos
 Omnis rubescit fosculus.
 Sed en & ore, nescio quid, pallido
 Tibi loquantur lilia;
 Ipsique flores, nescio quid, pandulis
 Mutire conantur labris!
 Absiste nervis Phæbe, quin Patrem suum
 Ipsi alloquantur fosculi,
 Et Chloris ipsa florulentis vocibus
 Parenti aduletur DEO.
 At nos Polonis interim gestis manum,
 Totumque lassimus diem:
 Totus Polonis Regibus sudet stylus,
 Totæ sacrentur feriæ.
 O quæ serenum gemmei, Virgo & Parens,
 Cæli pavementum premis,
 Et excubantes siderum accendis rogos,
 Robur Clienti suggere.

AD

GRÉGORIUM BAXONUM

De extemporali Poësi iudicium.

O D E LXXXII.

Quisquis jocosø percitus entheo
 Extemporali ludere carmine
 Præsùmit ; horrentesque nosci
 Præcipiti vomit ore versus.

Ille aut magistræ laudis avarior
 Formosa vulgi nomina deperit :
 Aut sacra , Musarumque leges
 Indocilis temerat Sacerdos.

Odit profanæ verba loquentiæ
 Laboriosi culmen Apollinis.

Repentè nil pulchrum ; frequenti
 Urfa suos polit ore fatus.

Sublime quidquid vult , solido fovet
 Natura partu : sic virides diu

Crevère lauri ; crevit illa

Ætheræ cedrus æqua nubi.

At ulva , vel quod vilius aspici ,
 Submissiori verrit humum comâ ,

Serpillum , inæqualesque lappæ ,

Exiguus viruère lustris.

Sic dum madenti rore pentior
 Exsudat æther , innumeros parit

Nox una fungos ; sic minores

Spe citius vegetantur herbæ.

Repentè natum carmen in extimas

Vanescit auras. Frange volubiles ,

Baxone , nervos , curiosa

Pegaseo metra stringe frano.

Nam cui supremis Musa natat labris ,

Spumâque tinctam carmen , & obvio

Extrusum palato cespitanti
 Accumulat nova damna lingua;
 Præcogitato dulcius influit
 Thalia versu : quod cita parturit
 Prurigo, de sublimioris
 Ingenii ruit arce carmen.
 Abfiste plebes, me iuvat interim
 Lassata crebro pagina vulnere.
 Multisque tetrītus lituris,
 Sollicito calamus cerebro.

Meta Votorum.

O D E LXXXIII.

Quid profunt Parii pegmata marmoris,
 Sublimisque domus; quam Phrygiis graves
 Trabs innixa columnis,
 Testo subter eburneo ?
Quid prodest pedibus vix patiens premi,
 Stratum Tænantis marmoribus solum ?
 Aut vivis pretiosa
 Sapphiris laquearia ?
Quid prodest Tyrio lana satur mero,
 Captivæque suis divitiæ seris ;
 Et quodcumque stuporem
 Vulgo conciliat decus ?
 Nil me regna juvant; nil iterum canam;
 Quanquam gemmifero sordidus alveo
 Pactolusque, Tagusque
 Et magni solium Jovis.
 Nil me divitiæ, quas vomis aureo
 Præceps Inde vado; nil iuvat aurifer
 Toto Lydius auro,
 Et ditis pretium Cypri.
 Hæc poscant alii; me minor interim
 Intonsâ retegat cespes arundine,
 Plebejâque lucernâ
 Virtutis dominæ manus.

Hanc

Hanc desiderijs ingemino meis,
 Hanc nunquam tacitâ sollicito prece.
 Illâ vota precesque
 Ac suspiria compleo.

ELOGIUM LYRICUM

Perillustri & Adm. Rev. Dn. Dn. Alberto Szerebryski Canon. Cracoviensi. Ob Sacellum S. Francisci Xaverii, Indiarum Apostoli, Cracoviæ, in Regia SS. Petri & Pauli Basilica egregiè exornatum.

O D E LXXXIV.

Sunt quos petrosæ fragmina Lydiæ,
 Et è Lycurgi montibus eruta
 Silex, peregrinumque marmor,
 Et Paris variata clarant
 Trophæa crustis. Alter inania
 Jam pænè tactis culmina nubibus
 Immiscet; addendumque stellis
 Tegmen agit; nimiasque cælo
 Inducit ædes. Hic veteres solo
 Exæquat arces, fanaque diruit;
 Fumoque Majorum sacrata
 Tecta novis onerat colossis.
 Ehest ruinas condimus! obruunt
 Ipsa eminentem marmora gloriam.
 Casura molimur, gravesque
 Magno emimus pretio timores.
 Quidquid superbis addimus arcibus,
 Terræ & sepulchro demimus. En gravi
 Lassata fabrorum tumultu
 Stare negat, titubatque tellus!

Et iusta cæli fulmina provocat
 Sublime marmor, cur minitantium
 Irasque Fatorumque rixas,
 Magnificis alimus fodinis?
 At dum insolentis lege superbix
 Patrum vetustos corrigimus lares;
 Jam pænè desacrata cælo
 Templa labant: & anhela crebris
 Delubra rimis. Jam propè pauperes
 (Quanquam vetustæ cura tenet domus)
 Ad altra migravère Divi:
 Nam rudibus male nixa fulcris
 Gemmas profanis ædibus invident,
 Et obsoleto fana silentio
 Divosque, Divorumque Nomen,
 Et patrios tumulant Honores.
 Sic & propinquæ regna Bohemiæ
 Formidoloso Mars quatit impetu:
 Ausosque ditius vel ipsis
 Cælitibus habitare Reges
 Neglecta sternant Numina. Sic tibi,
 Defunçte tantis Panno periculis,
 Antiqua divisère sceptrâ
 Odrysiæ nova jura Lunæ.
 O cui fideli Relligio manu
 Sublime sacris Nomen Honoribus
 Apravit; illustresque nosci
 Emeritis Titulos trophæis,
 Divine Mystes, cum radiantia
XAVERIANO pegmata nomini
 Educis & **SIGSMUNDIANOS**,
 Ausoniâ tegis arte muros:
 Tibi perenni marmore durior
 Non pænitentis Fama caloribus
 Assurgit: Arctoumaque culmen,
 Et geminos tibi sacrat axes,
 Et ipse quanquam thuricremò sibi
 Stipata fumo sacra per exteras

Fulserè gentes, quà Goana
 Memnonium rubet ora solem,
 Quanquam trecentis pervigil ignibus
 In Mexicanæ collibus India
 Stet ara, Brasiliæque turres
 Perpetuo famulentur auro:
 Tibi Patronâ XAVERIUS manu
 Denata rursùm sæcula prorogat;
 Arasque dignatus Craceam
 Ingreditur novus Hospes urbem,
 Qua liberali prodigus entheo
 Tuo beatæ munere dexteræ
 Invitat ardor, & recoctum
 Dædaleâ secat arte marmor:
 Ac eruditâ calce nitentia
 Suspendit alto Symbola fornice;
 Auroque dispunctum lacunar,
 Arte novos imitante flores.
 Tibi Myrones, & pretium novi
 Debent Apelles; quos propius sacris
 Inducis Aris, annuenti
 Cæla jubens placuisse Cælo.
 Humana quidquid dextera condidit,
 Humana sternit. Subruit æmulos
 Natura conatus. In una
 Cum Phrygibus jacuere tumba
 Superba quondam Pergama; nunc cinis,
 Et incolentum rudera inurium.
 Quò vasta Carthago? quò avaro
 Ære graves Amathuntis arces?
 Et illa quondam Roma, nimis suæ
 Oblita Romæ! surgit & occidit;
 Surgetque, & occidetque rursus
 Divitibus tumidum ruinis
 Inflatus orbis. Nulla sibi satis
 Constabit Ætas. Nulla diu sui
 Secura moies. Multa magnas
 Hora tulit; rapit una Turres.

Tu certus ævi sæcula grandibus
 Frenas lupatis: Tu fugientia
 Momenta, pernicesque Lunas,
 Et refugos super orbe soles;
 Ac larga pennæ lustra tenacibus
 Arctas catenis. Te superûm favor,
 Et aucta SEREBRYSCIANIS
 Cælituum monumenta RIVIS
 Perennioris non dubium spei
 Sanxère Civem. Tu minitantium
 Compescis annorum furores,
 Ac vetulæ cariem Senectæ,
 Et excitatos divite parietes
 Abscondis auro. Jamque volubilis
 Secura Fortunæ serenas
 Marmora perpoliére venas:
 Ipsisque sese sternere calcibus
 Gratantur ultrò. jam Patrias Tibi
 Hinc inde suspendère Ceras,
 Quà TRIPLICI madet AMNE saxum:
 Triplexque Ganges Stemmata de Tuo,
 Tagusque triplex volvitur: & simul
 Hermique Pactolique dites
 Diluvio locupletiore
 Inaurat undas. Sic memori Tuum
 Æternitatis Flumen in æquore
 Volvetur, æternique sacros
 Eridani cumulabit amnes.

PRO
EODEM PER ILLUSTRIS

ET

Admodum Rev. Dno
Ad S. Franciscum Xaverium
VOTUM.

O D E LXXXV.

DIVE cui fulvo tumidus metallo
Gemmae inter Brasidium saburras
Supplicat Ganges: rubeique largus
Fluminis Indus.

Quem Molucani didicere tractus
Aureâ Numen sonuisse linguâ?
Et pedum Japon minor; & sequestri
Regia Bungi,

Huc ades quâ te **SEREBRYSCIANUM,**
Arte nativas imitante gemmas,
Marmor invitat; vigilesque sacro
Igne lucernæ.

Quâ Timantæ genio Palæstræ
Viva stellatus rotat astra fornix;
Nec spei cassum laquear superbo
Invidet auro.

Quâ Tunetanis animatus herbis
In tuos gestit color ire vultus;
Et suum fronti decus, æmulamque in-
fundere mentem.

Hinc & hinc fixum geminis laborat
Postibus marmor: minus eruditæ
Cælia Naturæ; pretioque doctus
Certat Apelles.

Nec

Nec tamen cedit pretio ; nec arti
 Ille , qui prompto tibi servit are :
 Et suum vincit propè munus ipse
 Muneris auctor.

Vincit impensas Animus , nec ulla
 Lucra collatos pariant favores.
 Nec latex fontem superat ; nec haustum
 Flumina Pontum.

Ergo bellacis columen Navarrae ,
 Quà tui certus SEREBRYSCIANI
 Pectoris candor vocat , expeditos
 Dirige passus.

Ille seu multæ miserùm catervæ
 Nesciam stringi , timidamque nosci
 Porrigit dextram ; querulosque numinis
 Ditat egentes.

Sive dotandis opulenta Divis
 Dona dispensat : benè contumaci
 Consultit Fato , redimitque magna
 Tempora Famæ.

Quos fatigatæ peperère Lunæ ,
 Una collectos rapit hora census.
 Volvitur sensim , teretisque gyrat
 Copia nummi.

Pauper est , qui plus cupit obseratis
 Incubans gazis. sua dona parcus
 Qui premit , perdit ; perimens sepultæ
 Semina laudis.

Ille qui sparso pretiosus auro
 Pauperes dicit superos ; suasque
 Elocans gazas meliorem Numen
 Fænore stringit.

Ille Fortunæ , dubiæque gaudet
 Certior fortis , cui grata justum
 Astra vectigal , solidumque pendent
 Fata tributum.

Talis erectis , tibi Dive , votis
 Se cliens sacrat ; Patriumque largo

FLUMEN electro; nec avara clausæ
Scrinia gazæ.

Quæ SIGISMUNDI tholus, hospitalis
Ad latus PETRI, tibi dedicatam
Porticum pandit, facilemque cerni
Erigit arcum.

Si tibi præni studio clientis
Regius multo lapis ardet auro:
Si Craci culmen placet, & propinquus
Petra Veveli;

Sic ei magnæ per acuta Famæ
Limpido TRIPLEX fluat AMNIS auro;
Semper illimis liquidoque semper
Dives obryzo.

Sic procellosi vacuus duelli
Vitreo totos bibat ore cælos,
Donec immensum subeat refuli
Numinis Æquor.

CARMEN SECVLARE, DEI MATRI VIRGINI

Incunte anno à nata in terris Sapia
M DC XLIII.

E VOTO METAPHYSICORVM

Ad metas humanæ Sapientiæ consistentium,

IN COLLEGIO KARNKOVIANO
SOCIETATIS JESU.

In gratiam Condiscipulorum
DECANTATVM.

NEc me Latinis æmula vatibus
Exemit ætas. Tendite Gratia

K

Lyras-

Lyrasque chordasque, & disertis
 Mane novum recreate plectris.
 Jam nata rorem Lux sitientibus
 Propinat agris: surgite Præfides
 Deæ; *Mariamumque vasem*
 Castalio redimite ferto.
 Non fata Trojæ; non Agamemnonis
 Multo redemptam sanguine lauream
 Cariemus, aut sparsas Achillis
 Busta super tumulosque palmas.
 Tibi, diei *Prodroma*, Thracio
 Interrogatam pectine barbitoni
 Tentamus, attractosque nervos
 Ad tacitam moderamur aurem.
 Tuo; recentis tæritia sæculi;
 Et nexa densis orbita mensibus;
 Expiret in sinu: renatæ
 Hinc iterum remeent Kalendæ.
 Tibi propinquis sanguinibus novum
 Signamus Annum; cum sibi Vagiens
 Infonte sacratum criore
Nomen emit titulosque VERBUM.
 Tibi dicatum, Diæ Parens, AVE
 Quæ narrat horas machina quolibet
 Persolvat ictu; & tær monente
 Quæque dies dabit ære SALVE.
 Utcunque casti nomine Sideris
 Expergefactæ prævia Gratia
 AURORA diceris modesto
 Castius erubuisse vultu.
 Non te Phætetes; non nimio dies
 Extinguit igni. Tu mihi blandius,
 O Virgo, sub meridianis
 Mane refers; Cynosura, flammis.
 Quin & supernæ maxima GRATIÆ
 Dicere MATER; cui vigiles sacrum
 Caput coronavere stellæ;
 Cui famulum sociata cælum

In circularem sidera taniam
 Stellis Planetas dissociantibus
 Coëgit, & bis sex fluentem
 Sideribus cohibere crinem
 Affectat ultrò: cui adamantina
 Pallent supinæ cornua Cynthiæ:
 Et ipsa nequidquam perosa
 Exiniam capitis tiaram,
 Tibi decentes nectere calceos,
 Et virginali non humilem pedi
 Aptare gratatur cothurnum,
 Aquæ tuis melius serenum
 Haussisse plantis. Quid memorem simul
 Tinctas pudici lumine Phosphori
 Fulgere malas; ac honestis
 Tempora subrubuisse flammis?
 Quid ad fluentis syrmatata pallii,
 Si quando, Mater, tendis in aureum
 Cæli pavimentum, trecentas
 Sub pedibus vigilare stellas?
 Quas ludibundi dextera parvuli
 Hinc inde flexi straminis in modum
 Prehensat; & ridente vultu
 Innocuos tibi monstrat ignes.
 Utcunque nobis diceris Aurea,
 Quam sumptuosis marmora colligant
 Hinc inde gemmis, ô trecentis
 Digna *Domus* supereminere
 MARIA pinnis! seu tibi Cedrinæ
 Auro gravatos tollere fornices
 Certant columnæ; seu per amplas
 Gemma frequens tibi ridet ædes.
 O me beatis postibus additum
 Adscribe vatem! me, **DOMUS AUREA,**
 Stellasque nolentemque cælos,
 Hospitio meliore virgo
 Dignare Mater! si tamen ardua
 Non pœnitendæ **CASTRA** potentiz

Metaris, & rursus ORDINATA
 Belligeris acies sub alis
 Dicere? lectum me tibi militem
 Adscisce, Virgo; me tua potinus
 Sub signa, sacratumque Martis
 Auspiciis, rigidasque rursus
 Adscribe turmas? non ego proprii
 Parcus cruoris, Nestorios finam
 Impunè grassari; aut caninos
 Sacrilegi fremitus Arii.
 Certus triumphis, certus in obvia
 Calvinianæ monstra proterviæ
 Armabor, instantesque rumpam
 Virgineis acies trophæis.
 Tum post peracti classica prælii,
 Si fors Cadanis PALMA vocaberis
 Florens corymbis; ipsa nostrum
 Non humili caput, ipsa vere
 Umbrabis olim; non ego laurea
 Nunquam vetustæ brachia Daphnidis;
 Frondesque Dodonæ; aut dicatum
 Herculeo folium labori
 Desiderarim, si mihi vel Rosa,
 Vel innocentis florida LILII
 Hyems triumphales decoro
 Flore velis redimire crines.
 Quin nec molestis horreo tempora
 Sepire spinis, si mihi Liliis
 Exinde surges, delicatis
 Immeritam religare frontem
 Dignata fertis. O radiantium
 Exuberanti lumine vivida
 FENESTRA caloribus, innocenti
 Digna magis radiare vitro.
 O PORTA Cæli! gemmea siderum
 O porta virgo! nobile Regii
 ALTARE cultus, quod trecentis
 Gestit Amor cumulare votis.

Quocunque tandem nomine fulseris,
 Tuo quotannis lumine tetricas
 Solabor horas, seu resurgit,
 Seu vetulo labat ore Titan.

Si te Phœnetem dixeris: illico
 A tam sacratis torreo ignibus.

Sed dicta rursus diffuenti
 Flas tepidos Cynosura ventos:

Quis ille vero Fons vitreis vocat
 Ad se labellis? quæ salientium

Prœcella lympharum bibaces
 Explicuit sine labe fluctus?

Heu quanta casti me fitis occupat

O Virgo, fontis! da cupido sacrum

Hausisse nectar, sine tu FONDS,

Sive suâ PUTEUS vocaris

Illimis undâ: non ego garrula

Apollinaris flumina Pegasi

Vovebo, si vivacis undæ

Virgineos referabis amnes.

At nunc, tuorum si qua clientium

Te cura tangit; pulchra volucris

Protende tantisper Favonis

Lora, super bijugesque pernix

Ascende ventos: te juvenum frequens

Suppirat ordo; te vigilantibus

Aræ lucernis, supplicisque

Ingeminat pia flamma ceræ.

Tibi, *Modorum* gloria, Lesbios

Gratante plectro colligimus modos;

O Mater, Æternum administro

Digna Modo genuisse VERBUM.

Hic, quâ mitrato vertice celsior

Tibi supinis cornibus annuit

AGNUS, superstitesque nobis

Auspicio potiore Colchos,

Crispumque Phryxo non minor æmulo

Suspendit aurum: quâ tibi subditæ

Lassantur arx : & digniora
 Herculeo monumenta furto.
 Qua grata doctæ pænia Palladis
 KARNKOVIANIS manibus assidet,
 Udxque deplorant Camænxæ
 Præsulei cineres sepulchri:
 Quæ præfidentis Arx *Sapientix*
 Inter minores summa *Scientias*
 Ediçta dispensans, Lecheam
 Non dubio ciet ore pubem.
 Quam ponè flexo cernua vertice
Natura adorat ; cui capitis minor
 Se spontè submittit *Mathesis*,
 Et *Logica* genius Minervæ.
 Huc, increatæ quæ SAPIENTIÆ
 Mater vocaris, virgineos age
 Molire currus ; huc vel ipsa
 Te queruli vehat aura voti.

QUIES POST LECTIONEM
THEOLOGICAM.

AD PEDES

VIRGINIS MATRIS
PUERUM JESUM
AMPLEXANTIS.

O D E LXXXVII.

Fessus Theologi disidiis fori,
 Hic ad virgineos me jacio pedes ;
 Mitis somne veni, clausaque languidis
 Adhuc lumina palpebris.

Alternâ vegetum stat requie caput :
 Et se interposito mens fovet otio.
 Nil durat nimium. Tensâ diu fides
 Plectrum deserit & manum.

O qui Liligero virginis in sinu
 Blandum pupe cubas, tu mihi languida
 (Virgam Mercurii temno) oculi vitra
 Dulci sparge papavere.

Junonis dubio somniet in sinu,
 Quem Fortuna juvat. dum mihi tutior
 Affusum dominos virginis ad pedes
 Somnum conciliet quies.

AD

REMIANUM FESTIUM.

De suis scriptis, eorumque publi-
 candorum morâ.

O D E LXXXVIII.

Cur diu tantis, Remiane, curis
 Opprimor, quaris : quoties minores
 Ingenii partus minus expetitæ
 Commodo luci;

Sepe *Cunctator*, nimiumque tardus
 Audio vates : mihi sæpe dicis
 Vera *TESTUDO* digitos, & ambas
 Possidet ulnas.

At nec à tantis monitus querelis
 Occupo tardas magis ipse pennas ;
 Et citum nasci gravibus calorem
 Tardo lituris.

Ante maturis mea charta canis,
 Ante deoptano adolescat ævo ;

K. 4

Ante

Ante versetur, crucitata donec
 Cura senescat.
 Non ferunt longam properata lucem.
 Temperat nostrum Maro dux calorem,
 Perque bisfenos vigilata quondam
 Thebais annos.

Fædum in Parnasso monstrum,
 turpis inter Poëtas invidia.

O D E LXXXIX.

O Nata pulchras inter adoras,
 Latùm tuentis prodigialior
 Propago famæ ! o in decoris
 Progenies malè nata cunis !
O laureorum blatta cacuminum
 Profana , fæti non populariter
 Proles Honesti ! dicta quondam &
 In mediis habitasse cælis.
 Enate multis Livor in ædibus,
 Adulte multis. te sibi disparem
 Inter Planetares ruinas
 Dius Honor genuisse partum
 Narratur olim. Te per & inclytas,
 Et si impotentes stare pedes, manus
 Juvaret heroum tiaras,
 Et solida monumenta famæ
 Impunè reptasse ; ac mediis super
 Mavortiorum culminibus Ducum
 Hæfisse passim ; per suasque
 Se se iterum recreasse mortes.
 Quis ille ? verò (pro superùm fidem !)
 Quis ille tandem per medias tui,
 Apollo , Parnassi nivales
 Se genius graviore passim

Ince-

Incestat aurá. quæ furia impio
 In eruditas serpere lauras
 Luctatur ausu? quæ sacratas
 Aonidum populata frondes
 Se pestis infert? quam macies propè,
 Pallorque fædis pingitur in genis,
 Horrorque, qui frontis serenos
 Inciliis sepelivit ignes?
 An & scelestum, sit licet innuba,
 Thalia partum jure stupentibus
 Effudit astris? proh vetustæ
 Excidium, interitusque famæ!
 Sic & sacrati culmen Apollinis
 Infame passim corripuit nefas.
 Ipsosque jam passim Poëtas
 Livor edit spoliūque laudis.
 Ille excubanti Dædalus impete,
 Perjura nostris laudibus impulit
 Do labra; quæis parvas videri,
 Pergit adhuc tenuare laudes.
 Vel si supremi gloria nominis
 Nolit dolari, protinus horridam
 Se volvit in nubem, & latentes
 In nebulis tetricoque fumo
 Celare laudes pergit, & impias
 Inhalat umbras: hinc meritis frequens
 Se vesper infudit trophæis,
 Hinc vetulæ periëre laudes.
 At, si sacrati restat adhuc amor
 Collis Poëtæ, si vice consonâ
 Æterna magnorum vocamur
 Posteritas sobolesque Divum:
 Si dius omnes altius impulit
 Apollo vates; pellite perfidam
 E valle Permessi, aque castis
 Invidiam prohibete Musis.

AD

FELICEM GEORGIUM.

Christophori Baldovini Oſſoliniſki Pala-
tinidæ Sandomiriensis, Stobnicensis
Ropezycensis &c. Capitanci filium.

O D E X C.

Sunt quos patricii ſtemmata ſanguinis,
Et conſanguineæ ſymbola gloriæ
Ignavos faciunt: qui patrium decus
Cunis intumulant ſuis,

At tu Sarmatici fax nova climatis,
Fax Oſſoliniis addita ſaciſibus,
Nunquam propoſiti nominis immemor
Magnis paſſibus emica.

Seu te belligeræ circulus orbitæ,
Inter Sarmatici fulmina prælii,
Ac immerſa ſuis ſpicula cædibus
Et miſtos gladiis globos.

Sêu Bellona truci percita claſſico
In conferta ſuæ præta Podoliæ
Invitat, rigido fortis acinace
Latas ibis in areas.

Et de Tartaricis vulneribus tuum
Implebis gemino nomen anhelitu:
Nec parcus proprii ſanguinis hoſticum
Totis viribus hauries,

FELICEMQUE tibi te fore dixeris.
Si fors pro patriæ ſinibus arduum
Fati amplexus iter magnanimo frequens
Vulnus nomine ſarcies.

Hic

Hic post emeriti classica praelii,
 Ac absterſa levi vulnera ſpongiæ,
 Infundes clypeis vel tibi proximo
 Feſſum corpus in aggere.

Post haustasque gravi de galea nives,
 Evictamque famem, latior ardua
 Ad ſuprema novæ culmina gloriæ
 Fauſtis ibis Eteſiis.

Quod ſi paciſeræ Palladis atria
 Marti prætulero: protinus huc, ubi
 Sudor Pieriis præfluit arcibus,
 Pronos curre per aggeres.

Hic gentilitiæ prodigus ASCIÆ
 Cæſas de viridi culmine laureas
 Doctâ fronte ferens, ſertaque fortibus
 Immiſcebis adoreis.

Et junctas patriis Faſcibus Aſcias
 Doctâ lege jugans conſiliis Patrem
 Effinges, patriæ lapſaque propriq̃
 Siſtes ſceptra periculo.

Tunc conferta ſuis roſtra curulibus
 Diſtractumque gravi diſſidio forum
 Leni voce tenens Herculis aurea
 Stringes pectora compede.

Vel ſi fædifragi Cynthia Concani
 Armatos Geticis enſibus Ædonas
 In nos impulerit; prælia, & aſperæ
 Suadebis juga gloriæ.

Tunc & non vacuo nominis omniæ
 FELIX à Lechicâ gente vocaberis,
 Et patrum decus, non popularia
 Doctus vincere nomina

At nunc cum teneræ vincula Faſciæ
 Plexas non humili ſtamine dexteras
 Infanti cohibent, creſce volentibus
 Felix progenies Diis.

Creſce

Cresce ò magnanimo dignus Avo Nepos,
 Primis ingenuam fletibus indolem
 Confessusque Patrem; cresce novas tuo
 Spes cum nomine nutriens.

In eos qui exoticis ac inusitatis
 nominibus delectantur.

O D E X C I.

AT ò Polonæ quisquis amicior
 Virtutis hæres, projice barbaros
 Ritus, peregrinumque nomen
 A Lechicis prohibeto fastis.
 Nam cur Latino Scipiada minor
 Victoriosæ symbola gloria
 Innadit, & sublimiores
 Romulei titulos Quirini;
 Qui militaris parciore indolis
 Paterna quondam tela Decembribus
 Exussit in focis, & altas
 In stimulos humilemque stivam
 Coëgit hastas? dum tenui manu
 Sulcans paterni jugera prædii
 Fodit reluctantem juvenicum,
 Et patriis secat arva pilis.
 Ac pro revicti verticibus Getæ,
 Aut Tauricani milite Conçani,
 Prosternit imbelles aristas;
 Hæcque sua tegit arva strage.
 Alter furenti percitus impetu
 Iræque largus, mitibus asperos
 Confundit Augustis Nerones,
 Et veterem crepat ore Numam.
 An & ferarum (prò Patriæ pudor!)
 Indigna nobis nomina fingimus,
 Pardisque commissos Leones
 Ingenio exprimimusque factis?

At

At ô Polonæ si quis amor rei,
 Ignota nobis nomina patriis
 Delete de fastis, Quirites,
 Et vetêres renovate ritus.
 Hic acer ensis, ac gladii, arduis
MIECISLAORUM nomina dexteris
 Interpretetur, & redemptam
 Belligero paret ense famam.
 Alter, regendæ laudis idoneus,
 Potensque famæ, moribus exprimat
 Nomen **VLADISLAI**, sciatque
 Certa suæ dare jura laudi.
 Hic non inani nomine sedulus
PREMISLAORUM se genio ferat
 Illustrem; & inclinata quondam
 Consiliis animisque sistat
 In se ruentis culmina patriæ
 Infractus Atlas. Hic **LECHUS** audiat,
 Hic **LESCO**, nobilisque **PIASTUS**;
 Hic Lechico **ZEMOMISLUS** olim
 Illustris auro. Si veterum tamen,
 Quos densiori fusa volumine
 Caligo, gentilsque ritus
 Immemori sepelivit urnâ,
 Pudet Parentum: sunt alii tibi,
 Polone, fasti; & vel Latios super
 Inscripta colles, vel Pelasgis
 Nomina nobilitata faxis.
 Quæ vel professâ conspicuus fide,
 Vincens aperto lilia pectore
 Candor fatetur; vel refusus
 Purpureo cruor ambit ostro.
 Sunt sacra quondam, sunt merito **Lechi**
 Recepta cælo nomina; sunt quibus
 Servata libertas, & auro, &
 Supplicibus vigiles lucernis
 Accendit aras; hinc tibi faustius,
 Olim futuris danda nepotibus,

Polone, non vanum futuri
 Nomina suppeditabit omen.
 Hinc nata proles, non vacuum sui
 STANISLAORUM nomen; & intima
 Bene apprecantis ominetur
 Vota spei, similesque Patrum
 Promittit ausus; queis ubi grandior
 Ætas virilem fuderit aleam,
 Patrisque patriæque certâ
 Laude decus, pretium famæ
 Non otiosis asserat ictibus,
 Invictus hæres. hinc alius tibi
 Assurgat ALBERTUS, Polonæ
 Gentis amor, patriæque florem
 Vel FLORIANI nomine præferat;
 Vel indecõri fæderis otia
 Rumpenda promittat, vocandus
 Non humili CASIMIRUS æstro.

SUMPTUOSUS
 MODERNI SÆCULI
 MENSARUM
 AC
 CONVIVIORUM
 APPARATUS.

ODE XCII.

Gulæ magistrum persequar, Musæ, scelus.
 Ultore Vates carmine.
 Ventrinè tantum vivimus? Mystæ gulæ,
 Voracitatis Præsules:

Sordens

Sordent sub axe patrio natae dapes ;
 Avita sordent fercula.
 Et ni macello farciatur Indico,
 Fames superba murmurat.
 Cupediarum quidquid aut Phasis fovet,
 Aut dives Oriens educat,
 Totis ematur censibus : nec annuo
 Crumena parcat censui.
 Multisque patinas aestimatas millibus
 Dives culina praebeat.
 Et tota paucis laucibus patrimonia
 Infanus impendat nepos.
 Centum coquorum dapniles exercitus
 Uni Dynastae militant.
 Strepunt culinæ ; fumus obfuscatur diem.
 Aetnae favillas crederes :
 Trojamque rursus ; & suis captum dolis
 Fumare rursus Ilium.
 Immugientum hinc fervet ollarum coloris,
 Illinc ahenorum agmina.
 Hastata veruum stridet hinc & hinc phalanx,
 Mille legiones lancium.
 Pippire volucres ; garrulosque posthumo
 Stridere gutture anseres,
 Et quidquid igne pinfitur Vulcania
 De plebe , censes queri.
 In quaestionem turdus ; & perdix gemit,
 Raptumque Phœnicopteri
 Quidquid savori servit. acta in equuleum
 Omnis ferarum copia.
 In jus vocati taurus ; & lepus pyræ
 Adjudicantur ignæ.
 Alter Prometheus cervus explodit jecur,
 Exenterantur bubali
 Tortore ferro. dama carnifice rotâ
 Torretur Ixion merus.
 In innocentes sæviunt cultri feras,
 Fera necantur & feris.

Apros molossi lancinant ; aves , aves
 Gulæ voracis victimas ;
 Et ni suorum purpuretur sanguine ,
 Hero ferina non sapit.
 Mox pharmacorum prodigâ fluens manu
 Exoticorum copia
 Inundat ollas : advenæ Tmolo croci
 Pretiosâ inaurant flumina.
 Armantur apri pipere : amaris dulciâ ,
 Ludunt amara dulcibus.
 Ac evoluti cinnamorum cortices
 Adusque pulverum nihil ,
 Molles arenâ divite inscribunt notas ;
 Limbosque circumsepunt.
 Hinc Canarino saccarum ridet gelu ,
 Extrema rident lancium ,
 Nivesque circum , circum & hyemes albicant
 Purosque claudunt margines :
 Post fata rursus vitreum natat pecus
 Mellita subter flumina.
 Anserque pigri Nerei quondam accola
 Inter sapes fluctuat.
 Domator alter collis ad morem tumet ,
 Premente pomorum strue.
 Tum tortuosa sumptuoso cochlea
 Inviscerantur hospite ;
 Et quidquid infami Ostreorum gurgite
 Lucrina piscatur Thetys.
 En pavo vitæ medius à morte explicat
 Stellata caudæ lumina.
 Et centum oculois hospites signat comis ,
 Pupilla pennarum aurea.
 At inde saturam provocat famem suis
 Gallina cincta prolibus.
 Gallusque semivir , vel uvens Ardea
 Coo petita litore.
 Anserque Thuscus , & cothurnix Indicæ
 Raptura palmam Phasidi.

Con-

LTA
 Confili
 Gai
 Sentin
 At un
 Ar
 Non bo
 non pro
 Falsobol
 Metas p
 Lances
 Turcia
 Trabel
 Suspirio
 Anhe
 Farjur
 Ad u
 Tuentur
 Pac
 Oculis
 Ocul
 Siltunur
 Et nul
 Senexque
 Crebr
 Quo cum
 Redu
 Et cras
 Hester
 Oppugnat
 Ac vie
 E du mic
 Longo
 Præter
 Lesque
 Rija
 Tenu

Confusa centum ferculis (Ollam vocant
 Gulæ sacrifæ putridam)
 Sentina planè nausæ, & famis scætet
 Infame diverforium.
 At cum supinas vestit mensas labor
 Discriminatis orbibus,
 Mox resluentum, & diffuentum plurima
 Nant bajulorum examina.
 Dapum procella, nimbus & mappas procul
 Fastidiosus opprimit.
 Mensas paropsis subditas latè premit;
 Lances superstant lancibus.
 Turriga crebris mappa consurgit jugis,
 Trabesque patinis territat.
 Suspiriosus ingemit venter, satis
 Anhela clamant viscera:
 Farcitur usque, sed tamen satur fames,
 Ad usque fundum nausæ.
 Tuentur ora, nausæat ventris tumor;
 Pascuntur epulis lumina.
 Oculisque dentes invident; & dentibus
 Oculi voraces exprobrant.
 Sistuntur argento interim graves scyphi,
 Et militares amphoræ.
 Senexque Bacchus, seculare dolium
 Crebro reliccans congio
 Quo cum recedens perpluit se Phosphorus,
 Redux stupescit Hesperus.
 Et cras relinquens Indicum Phæbus torum
 Hæsterna ridet pocula.
 Oppugnat alter alterum scyphus scyphum,
 Ac vitra respondent vitris.
 Et cœu micantem cæteræ Phæbum faces
 Longo sequuntur ordine;
 Prætoræ vitra cantharo mensas premunt.
 Lateque mappas obfident.
 Ripis stupescit aureis se se merum,
 Tanto superbum margine,

Compendiosus unicâ ridet Lyæus
 Se se intueri vineâ.
 Jam tunc Falerni non eget solis Pharo,
 Calena temnit jugera.
 Jam tunc Faliscos deserit libens cados,
 Rubrasque Cypri vineas.
 Coumque temnit; temnit & Tmoli caput
 Flavasque Cretæ glareas.
 Glebas pinguis Massici mittit manu,
 Consortiumque Synnadæ
 Vitis superbus; in gelu gemmæ cævo
 Purisque stagnat balneis.
 Centum salutes quisque præbicit; bibit
 Quisquam salutesque totidem.
 An mersa tantum cantharis natat salus
 Siccos perosa margines?
 Sapit nec unquam ni fit ampliâ prodigo
 Condita vino gratia?
 Jam naufragatur animus; & plantæ labant,
 Diluta længuent viscera.
 Stupet cerebrum; sed caput ducit choros.
 Vinum loquuntur lumina,
 Vinoque stillant; tota mens vino madet,
 Caduca fallit tibiâ.
 Deliberanti stet ne, num cadat, pedi
 Incurva cervix annuit.
 Reciprocantes & dubii planum pedes
 Super pavimentum narant.
 Errat loquela, lingua titubat, nant manus;
 Eclipticique stant dies.
 Tum sinistra turpi classicum canunt joco,
 Fædosque provocant sales:
 Et inverecundis socia verbis comes
 Miscetur impudentia.
 Rauca peritum tibiæ citant pedem
 Gyrare molles circulos.
 Itur per ulnas, manibus adnæxæ manus;
 Fulsam ingemit cænaculum.

LYRICUM
 Methæis ipse del...
 Sphæricis ang...
 At ô Averna...
 Vitis...
 Abilit...
 Si...
 Mar...
 ô dara Bellom...
 Hæ...
 Et...
 Alia...
 At...
 per Gelonos...
 Tepente...
 sub hospitali...
 Favente...
 Elusa...
 Et...
 Haustusque...
 Illimis...
 Scitum fugavit...
 Simulque...
 Fome ex eodem...
 Commur...
 Viridisque...
 Herbaque...
 At lætus aron...
 Quæ...
 Ephippique...
 Mordet...
 Spectante celo...
 Propinat...
 Mox cum severa...
 Tonante...
 Totus...
 Scilicet...
 Alter...
 Babus...

Mathesis ipsa, sed carens puncto, rotas
 Sphærasque pangit, crederes.
 At ô Avorum quisquis immunes geris
 Vultus decusque Patrium;
 Absiste circo: dedecent chori viros,
 Et fæminales circuli.
 Martis cruentus circus invitat viros.
 Ac dura Bellonæ orbita.
 Hic hic parentem masculus quondam chalybs,
 Hic entheata pectora,
 Addicta famæ negligunt ipsam famem,
 Ac erudita fercula.
 Sed per Gelonos postquam arietatum est choros,
 Tepente Thracum sanguine;
 Sub hospitali populo, vel esculi
 Favente textilis domo,
 Elusa patinis vilibus cessit fames,
 Et rusticano prandio;
 Haustusque galeâ præfluentis rivuli
 Illimis ac purus latex
 Sitim fugavit; dum cavâ miles manu,
 Simulque potat cornipes
 Fonte ex eodem: Utrique communis scyphus,
 Commune currit poculum.
 Viridesque mensas sutilis cespes soli,
 Herbæque mappas exhibent.
 At lætus atrum hâc gerit panem manu,
 Quâ tela miles gesserat;
 Ehippique membra commendans rudis
 Mordet polentæ segmina.
 Spectante cælo, sole ridente, & volâ
 Propinat alter alteri.
 Mox cum severas pugna sufflari tubas
 Tonante iussit classico;
 Totus choreis aptior manui manum
 Scutisque scuta conferit.
 Alter supino, dum capit fessus cibum,
 Bœbus solutis, vomere,

Libuffa Regem dum sibi cælebs virum,
 Equo subarrhat prædromo,
 Regnum colonus rusticas inter dapes,
 Pretiosa rifit fercula.

Illamque, quam nos mitibus pomis gulam
 Mensâ secundâ ludimus,

Lusit coronâ, sponte dum fasces subit
 Stiva, & lacerna purpuram.

I, perge, quisquis divitem nutris gulam.
 Nec tale spera ferculum.

Nam si Neronis æmularis prandium,
 Cœnam æmulabere Claudii.

